

Forhandling

Erling Olsen (S):

Vi har fundet frem til et rimeligt kompromis i denne sag, idet vi i Socialdemokratiet har accepteret regeringens konstruktion og regeringen har stillet sig imødekommende over for vore tre væsentlige ønsker.

Det ene var, at den såkaldte 30-dages-regel forsvandt; nu kan indskyderne få deres penge efter reglerne, så snart det rent praktisk er opgjort, hvad de skal have. De skal ikke vente, til man ved, om banken kan blive rekonstrueret.

Det andet ønske var, at der blev sat en grænse for bankers og sparekassers årlige indbetaling, sådan at denne ordning ikke påvirker deres internationale kreditværdighed.

Og det tredje var, at ordningen i givet fald kunne anvendes i relation til C & G Bankens indskydere. Lykkeligvis ser det ud til, at de bliver reddet ved en frivillig ordning skabt af banker og sparekasser, som kan træde i kraft, inden det apparat, der skabes her, er kommet på benene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 1, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 4, således ændret, § 5, ændringsforslag nr. 3, § 6, således ændret, §§ 7-9, ændringsforslag nr. 4, § 10, således ændret, og §§ 11-16

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Forespørgsel nr. F 15:

Forespørgsel til fiskeriministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om den stedfundne regulering af torskefiskeriet i Nordsøen i 1987 samt om ministeriets løbende efterkontrol af – på den ene side – de indrapporterede oplysninger om fangststeder og -mængder og – på den anden side – fiskeriinspektionsskibenes indrapporteringer?«

Af Gade (SF), Birthe Hansen (SF), Inger Harms (SF), Leif Hermann (SF), Bjørn Poulsen (SF), Stillinger (SF) og Ebba Strange (SF).

(Forespørgslen anmeldt 17/11 87. Fremme af forespørgslen vedtaget 24/11 87).

Begrundelse

Gade (SF):

Den sidste måneds begivenheder i fiskeriet har med tydelighed vist, at der er meget store problemer med reguleringen af fiskeriet. På havet er det blevet til alles kamp mod alle, fordi fiskeriministeren ikke har lavet en prioriteret indsats, fordi regeringen ikke har en fiskeripolitik. Især har det været galt inden for torskefiskeriet, sidst i Nordsøen. Derfor blev kvoten opbrugt lang tid inden årets udløb, hvorved dele af fiskeriet kom i klemme.

Om hele dette forløb har formanden for Dansk Fiskeriforening, Villy Hansen, ifølge Dansk Fiskeri Tidende fra 29. oktober 1987 udtalt – og jeg citerer herfra:

»Fiskeriet i Nordsøen har givet anledning til en del presseomtale, fordi udviklingen i dette fiskeri og i rapporteringen af torskefangster i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat tyder på, at ministeren ikke magter at styre fiskeriet.

Der har med stor sandsynlighed været set gennem fingre med, at nordsøfiskere har landet mere end fastsat i bekendtgørelser og rapporteret fangster fra forkerte farvandsområder, siden sommerferiestoppet blev gennemført, og selv om den danske kvote efter forhøjelser i Ministerrådet og byttehandler med andre EF-lande i år er højere end sidste år, har kvoten været opfisket væsentlig tidligere i år. Samtidig har man kunnet konstatere, at respekten for reglerne fra fiskernes side har været meget lille, og fiskerikontrollens indsats for at få overholdt reglerne har ikke været til at få øje på.

På denne baggrund kan det blive svært at få udarbejdet forslag til reguleringer for 1988, for hvis der ikke fra ministeriets side gennemføres en kontrol med gennemførte reguleringsforan-

[Gade]

staltninger, har det ikke noget formål at gennemføre sådanne.«

Det er en barsk anklage, som SF ved at stille spørgsmål i udvalget har bedt fiskeriministeren kaste lys over, men svarene herpå må siges at være mildt sagt meget utilfredsstillende.

I SF accepterer vi ikke retsløshed i forbindelse med fiskerikontrollen. Vi ønsker i stedet en retfærdig regulering. Der må nu kastes lys over denne sag, og ministeren må her fra Folketingets talerstol klagøre, om han har set gennem fingre med kontrollen. Derfor denne forespørgsel.

Besvarelse

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Reguleringen af torskefiskeriet i 1987 er på baggrund af en række udefra kommende forhold ændret gennem året, og jeg vil ved denne lejlighed redegøre herfor.

Da torsk i Nordsøen er en fælles bestand for EF og Norge, sker fastsættelsen af EF's rådhedsmængde af torsk efter forhandlinger med Norge, og efter en vurdering af det biologiske grundlag enes man om en tilladt fangstmængde og en fordeling heraf mellem EF og Norge. Aftalen med Norge for 1987, som blev godkendt af EF's ministerråd den 17.-18. december sidste år, medførte som følge af den biologiske rådgivning en væsentlig reduktion af den tilladte fangstmængde. Den danske kvote fastsattes således til 23.870 t for 1987 i forhold til en kvote på 33.040 t i 1986. På baggrund af nye biologiske oplysninger om en bedret bestandssituation for torsken blev kvoten efter forhandlinger med Norge i juni måned øget, og Danmarks kvote for 1987 blev herefter på 32.380 t. Som følge af det meget stærke pres på torskefiskeriet i år lykkedes det mig endvidere tre gange på et særdeles fordelagtigt grundlag at tilforhandle os i alt 4.000 t torsk fra Vesttyskland.

Reguleringen af torskefangsten i Nordsøen har til formål at sikre den bedst mulige udnyttelse af den Danmark tildelte torskekvote, og dette indebærer bl.a., at fiskeriet under hensyn til de normale sæsonsvingninger bør tilrettelægges således, at det kan forløbe over det meste af året. Der må endvidere tages hensyn til, at fiskeriet med det enkelte fartøj kan ske rentabelt.

For så vidt angår forløbet af reguleringerne af torskefiskeriet i Nordsøen i 1987 kan jeg op-

lyse, at følgende reguleringsprincipper er anvendt:

For det første en kvartalsopdeling af kvoten. Når kvoten er opfisket, indføres fiskestop med visse undtagelsesbestemmelser, som indebærer, at fartøjer på under 12 m kan fiske uden begrænsninger, og at øvrige fartøjer tillades stærkt begrænsede landingsrationer.

For det andet maksimale landingsmængder. Disse mængder er ligeledes blevet justeret efter udviklingen i fangsterne.

For det tredje liggedagesystemet, som indebærer, at fangster over et bestemt niveau udløser liggedage i havn. Antallet af liggedage har været justeret som følge af fangstniveauet.

For det fjerde påske- og sommerferiestop, som følger industriens ferier.

Der er flere grunde til, at fiskeritrykket på torsk i 1987 har været særlig højt. For det første har de lave industrifiskepriser i væsentlig grad øget presset på torskefiskeriet. Prisen pr. kilo industrifisk var i 1984 81 øre, og i 1987 ligger prisen på ca. 50 øre; denne pris er som bekendt bestemt af verdensmarkedsforhold.

For det andet har der ikke været tilstrækkelig interesse eller mulighed for at drive andet fiskeri. Dette afspejles bl.a. i de relativt store restkvoter, vi i år har af rødspætter og hvilling og kuller i Nordsøen. Rejefiskeriet på Fladengrund er i et vist omfang slået fejl.

For det tredje gælder som nævnt visse undtagelser under nationale stop.

Jeg har naturligvis til stadighed tilpasset fiskerikontrollens indsats til de foreliggende opgaver. Det har bl.a. betydet, at jeg har bedt om at få styrket kontrollen med torskefiskeriet mest muligt. Fiskerikontrollen gennemføres som en løbende stikprøvekontrol, der omfatter kontrol såvel af de forskellige fiskeriregler vedtaget i EF som af de nationale reguleringer af fiskerierne. Det sker for det første som en søværts kontrol, dvs. overvågning af det danske fiskeriområde fra fiskeriinspektionsfartøjer, hvorfra der gennemføres bordinger af fiskerifartøjer. Herved kan overholdelsen af en lang række fiskeriregler kontrolleres, herunder fangstens sammensætning og mindstemål og fangstfarvand. For det andet sker det som en landingskontrol i de enkelte havne, hvor specielt de landede mængder, mindstemålsbestemmelser og kvalitet kontrolleres. Og for det tredje indrapporteres de stedlige observationer til

[Fiskeriministeren]

ministeriet, hvor de anvendes til efterkontrol dels af logbogsindberetninger fra fiskerne, dels af fiskeopkøbernes afregningsoplysninger.

Specielt efterkontrollen er tid- og arbejdskrævende og har nødvendiggjort udvikling af specielle edb-programmer, for at der kan foretages analyser og vurderinger af fiskeriets forløb.

Jeg har på alle disse områder intensiveret kontrollen med torskefiskeriet i 1987, og jeg har generelt bedt om en opstramning af den stedlige fiskerikontrol såvel til lands som på inspektionsfartøjer. Til supplement af de danske inspektionsfartøjers observationer har jeg desuden fremskaffet tilsvarende oplysninger fra andre landes fiskeriinspektioner. Jeg har derudover gennemført en opstramning af kontrollen med fiskernes overholdelse af logbogsreglerne. Opstramningen heraf og den udvidede kontrolindsats blev gennemført i løbet af foråret 1987 og fastholdes fortsat.

For nærværende er situationen den, at der er rejst sag om overtrædelse af torskestop og rationsregler i forbindelse med torskefiskeri i Nordsøen i 12 tilfælde. Derudover er der til politiet indgivet et antal sager vedrørende fejl-angivelser af fangstfarvand ved torskefiskeri i Nordsøen. I lyset af resultatet af disse sagers behandling og på grundlag af den fortsatte efterkontrol i ministeriet vil der efterfølgende blive taget stilling til gennemførelse af en række tilsvarende sager.

Endelig skal jeg over for Folketinget understrege, at regeringen har taget initiativ til en generel styrkelse af fiskerikontrollen. Som det er Folketinget bekendt, har jeg i Finansudvalget fået godkendt et aktstykke herom.

Forhandling

Gade (SF):

Det er jo normal høflighed at takke for svaret, og det vil jeg så gøre, men det er også kun af ren høflighed. Ellers vil jeg konstatere til indledning, at der i hvert fald ikke var meget svar på det citat, som jeg brugte i min begrundelse, af formanden for Dansk Fiskeriforening, Villy Hansen, som indtil flere gange offentligt har fremført, at ministeren sandsynligvis har set gennem fingre med kontrollen.

Hvis jeg skal nævne nogle af de ting, ministeren kom ind på, så fik vi jo lidt at vide om, hvil-

ke reguleringsprincipper man har lagt til grund i år, vi fik lidt at vide om, hvor stor kvoten var i år, og så fik vi at vide, at et af problemerne ved torskefiskeriet i år er det pres, der er kommet fra industrifiskere, som er gået ind i torskefiskeriet i Nordsøen. Det er jo så sandt, som det er sagt, men det, der er interessant at få at vide, er: Hvorfor har fiskeriministeren ingenting gjort i den anledning? Hvorfor står fiskeriministeren først efter dette år op og siger: Det er problemet? Vi har altså måttet konstatere, at fiskeriministeren ikke har indført nogen regler og nogen reguleringer og ikke har rejst denne sag i tide, for jeg formoder da, at ministeriet har set i øjnene, at det ville blive problemet.

Derfor tak for påpegningen af et problem, som vi godt kender, men ingen tak for, at der ingenting er gjort, og så kan man sige: Slet ingen tak for, at fiskeriministeren ikke er kommet videre i sine – hvad skal vi sige? – overvejelser over eller selvkritik af det forløb, vi har haft i år.

Så siger ministeren, at han har styrket kontrollen, efterkontrollen, den søværts osv., og at ministeren har bedt om styrket kontrol. Det står jo i skrigende modsætning til det, som Villy Hansen har sagt. Det står også i skrigende modsætning til det, som de fiskere, der har ligget ved Langelinie, har fortalt medierne, nemlig at det er umuligt at fiske lovligt. Fiskere har omtalt deres logbøger som årets kriminalromaner, osv. Nogle fiskere har altså turdet sige åbent, at der her er problemer. Hvad siger fiskeriministeren? Han siger: Jeg har bedt om styrket kontrol. Javel, men hvor ligger så problemet? Er der indført styrket kontrol? Jeg tror ministeren på hans ord: Det er blevet indskærpet. Der er nok styrket kontrol.

Men jeg vil så spørge fiskeriministeren, hvad hans kommentar er til det, som har kørt i nogle medier, at der er foretaget en styrket kontrol både søværts og landværts, og at der derfor er kommet en lang række sager på fiskeriministerens bord, men at der ikke rigtig er sket noget med dem. Har fiskeriministeren set gennem fingre med dem, eller er det en tilfældighed, at der ingenting er sket med disse indberetninger?

Jeg vil bede om fiskeriministerens kommentar til de rygter, der har været i pressen om, at det er sådan, det er foregået, og jeg vil sige, at sådan som jeg har forstået at dansk fiskeri er strikket sammen, er det sådan, at hvis man på

[Gade]

en havn hører, at der i efterkontrollen i Fiskeriministeriet ikke sker noget, er der – selv om det måske ikke helt er efter reglerne osv. – givet en slags grønt lys fra Fiskeriministeriet for, at sådan kan den sag køre.

Det må jo være det – det er i alt fald min tolkning – der har ligget i disse udtalelser fra nogle om, at fiskeriministeren har set gennem fingre med efterkontrollen, ikke med kontrollen ude på bådene, ikke med den i havnene, men med efterkontrollen, og det er jo ministerens ansvar. Jeg siger dette, ikke mindst fordi det var præcis det, en rapport, som oprindeligt blev holdt hemmelig, men som vi dog fik offentliggjort, sagde om fiskerikontrollen: at problemet ligger i Fiskeriministeriet og ikke ude på havnene først og fremmest.

Derfor bliver mit spørgsmål til fiskeriministeren: Hvad er fiskeriministerens kommentar til den beskrivelse af sagsforløbet, som jeg har skitseret her, og som har været fremme i medierne? Det handler først og fremmest om forkerte farvandsangivelser. Hvad er ministerens kommentar til det? Altså, hvad vil ministeren sige til beskyldningen for, at han har set gennem fingre med det?

Jeg giver ikke ret mange flade øre for, at ministeren har brugt 40 mio. kr. til øget fiskerikontrol, hvis Fiskerikontrollens øverste system, fiskeriministeren og Fiskeriministeriet, ikke ændrer praksis. Det var, hvad vi sagde, da det forslag lå på bordet: Vi syntes, vi spildte de 40 mio. kr., hvor vi i stedet for skulle have foretaget en politisk opstramning.

Så siger ministeren, at nu er han dykket ned i den dyng af indberetninger, der åbenbart ligger i Fiskeriministeriet, hvor han ikke fik det reguleret og fik givet signaler til fiskerne, sådan at vi undgik det, og ministeren har taget nogle ud, tolv har jeg forstået, der nu er rejst sager mod, og politiet ligger med flere.

Jeg vil godt bede om ministerens kommentar til dette udsagn: Kan det være, fordi sagen bliver rejst offentligt, at man i Fiskeriministeriet finder en lang række syndebugke, fordi man ikke i tide fik givet de rette signaler? For så vil jeg sige, at det er helt uacceptabelt, at det er helt tilfældigt, hvordan det rammer.

Nå, vi skal vel også se lidt fremad, og jeg synes, at det, det handler om nu, er for det første at konstatere, at fiskeriministeren ikke har magtet det i år, og så se på, hvordan vi får en

bedre regulering, og dér er det afgørende, at vi sætter fokus på, at vi skal have industrifiskeriets pres på konsumfiskeriet væk.

Det andet er, at reguleringen af fiskeriet skal vedtages i hovedprincipper i Folketinget og ikke bag lukkede døre, hvor magtfulde interesser inden for fiskeriet presser ministeren. Jeg vil gøre et radikalt vistnok hovedprincip til mit i dag: Det skal ikke være organisationstoppen, der leder, der afgør de vigtige ting her i landet. Det må være Folketinget. Det er min opfattelse, at fiskeriministeren har været alt for villig til at bøje af over for dele af dansk fiskeris top. Altså, vi skal have det i Folketinget, vi skal have vedtaget de principper.

Det tredje er: Egentlig har vi brug for en fiskeripolitik her i landet, det har jeg efterlyst fra denne talerstol i et par år. Tiden må vel snart være inde til, at vi får en fiskeripolitik.

På baggrund af de principper og denne tankegang, hvortil hører kontrolvirksomhed, vil jeg på SF's vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer, at fiskeriministeren ikke har magtet at regulere torskefiskeriet i 1987, opfordrer Folketinget regeringen til – inden den 1. februar 1988 – at fremlægge en samlet fiskeripolitik, der prioriterer konsumfiskeriet, sikrer et stabilt fiskeri af kvalitetsfisk, begrænser industrifartøjernes muligheder for at fiske konsum og sikrer det kystnære fiskeri fangstområder og -muligheder, bl.a. gennem fremsættelse af forslag om hovedprincipper for den samlede regulering til vedtagelse i Folketinget.

Endvidere udtaler Folketinget, at en forudsætning for en retfærdig fordeling af kvoterne er en effektiv fiskerikontrol samt efterkontrol i Fiskeriministeriet.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 31).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg synes, det er overraskende, at hr. Gade

[Svend Heiselberg]

kritiserer ministeren i det omfang, det er tilfældet. Jeg synes, det er specielt overraskende, at hr. Gade, når han rejser en forespørgselsdebat her i Folketinget og kritiserer ministeren for ikke at have gennemført ordentlige reguleringer og for ikke at have ført en ordentlig fiskeripolitik, samtidig giver udtryk for, at man skal have tingene ind i folketingssalen.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Gade, om det ikke ville have været rimeligt – jeg synes i hvert fald, det ville have været ønskværdigt, fordi der så ville have været indhold i nogle af de ting, hr. Gade gav udtryk for – med nogle tanker om, hvordan man så skulle gøre det. Det var udelukkende en kritik af ministeren.

Det er en beklagelig forespørgselsdebat, synes jeg. Bagtanken med den forespørgselsdebat, hr. Gade har rejst, er rent faktisk, at man kunne have smadret hele det danske erhverv ved at have sat en forøget kontrol på fiskeriet, sådan at man havde stoppet det, sådan at det ikke havde haft samme muligheder som i alle andre lande. Det er rent faktisk det, hr. Gade har lagt op til. Ved at presse ministeren til at være betydelig mere restriktiv, end man er i andre lande, ville man kunne smadre hele det danske erhverv. Det er det, vi har en forespørgselsdebat om i dag.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg må svare hr. Svend Heiselberg, at jeg er lettere forvirret. Fiskeriministeren har lige sagt, at han har skærpet fiskerikontrollen, og at det er nødvendigt at skærpe fiskerikontrollen. Så siger hr. Svend Heiselberg – sådan må jeg forstå ham – at hvis man havde haft en effektiv kontrol, så havde det smadret dansk fiskeri.

Er det så Venstres mening, at man ikke skal have en fiskerikontrol? Er det Venstres mening, at efterkontrollen slet ikke skal virke? Så synes jeg virkelig, man spilder pengene ved at bevilge alle de midler til fiskerikontrollen.

Jeg synes, der er behov for lidt klarhed over, hvad Venstre står for. Jeg smadrer ikke et dansk erhverv. Jeg står i virkeligheden og agiterer for, at fiskerikontrollen virker retfærdigt, sådan at det ikke går ud over dele af fiskeriet. På den anden side siger jeg: Hvis der er problemer med reguleringerne, så sig det da åbent ligesom de aktionerende fiskere, så vi kan få en snak om det her, få det på bordet, sådan at vi

kan få en diskussion her i landet om, hvorvidt de reguleringer, den kontrol er rigtig, og om vi kan få ændret reguleringerne og i givet fald gå til EF og få ændret nogle af reguleringerne. Det er det, jeg taler for.

Hr. Svend Heiselbergs indlæg får mig til at slutte med at spørge fiskeriministeren, om han grundlæggende er enig i Venstres tanke, at man slet ikke skulle have en fiskerikontrol. Det er den eneste tolkning, jeg kan få ud af det, hr. Svend Heiselberg har sagt.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Det er muligt, at det er den fortolkning, hr. Gade får ud af det, men den behøver hr. Gade ikke at have, for selvfølgelig skal vi have fiskerikontrol. Men det, hr. Gade forsøger med denne forespørgselsdebat, er egentlig at klandre ministeren for, at man ikke har haft en betydelig stærkere kontrol, end man har i andre lande, sådan at man kunne have været med til at blokere hele det danske fiskeri. Det er egentlig det, der ligger i den forespørgselsdebat, hr. Gade har rejst.

Jeg vil gerne spørge hr. Gade, om det da virkelig er meningen og tanken, at vi her i Folketinget skal regulere og bestemme, hvordan fiskeriet skal udøves. Jeg synes, det er fantastisk, at man kan forestille sig, at regulering af fiskeriet er noget, man skal flytte over i Folketinget. Jeg tror, det er bedst dér, hvor det hører hjemme, sammen med fiskeriorganisationerne, sammen med fiskeriministeren.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Naturligvis skal vi have regler for fiskeriet, og naturligvis skal vi også have kontrol med, at disse regler bliver overholdt. Jeg kunne ønske, at hr. Gade havde lige så meget praktisk kendskab til, hvordan fiskeri foregår, som hr. Gade har praktisk kendskab til, hvordan man færdes i trafikken. Vi har også en færdselslov, men jeg tror ikke, hr. Gade ville ønske, at der stod en politimand på hvert eneste gadehjørne og noterede hr. Gade, hver gang han gik skråt over gaden i stedet for at gå lige over gaden, eller hver gang han smuttede, inden den var blevet helt grøn, osv.

[Glønborg]

Det er fantastisk, at netop SF, som på mange måder her i samfundet har vendt sig med advarende røster imod, at vi bliver til en politi- og kontrolstat, nu fuldstændig urealistisk vil have kontrol med noget, som er så vanskeligt at køre med i praksis. Selvfølgelig har vi regler, som angiver, hvad man må fange, mål osv., men fiskene kender bare ikke disse regler, og fiskerne må derfor finde sig i at optræde i takt med, hvordan fiskene optræder.

Derfor må man have en rimelig grad af kontrol, men også en rimelig grad af forståelse for, hvad det er, der laves i praksis. Det må være rimeligt, at den danske kontrol svarer nogenlunde til de øvrige landes kontrol, og jeg tør garantere for, at dansk fiskerikontrol er mindst lige så effektiv som de øvrige landes.

Formanden:

Vi er godt på vej til en generaldebat på korte bemærkninger, men det får en ende.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne spørge hr. Gade, om han i virkeligheden er klar over, at det, SF er i gang med, er at gennemføre noget, som andre lande har forsøgt at gennemføre over for dansk fiskeri igennem EF-forhandlingerne. Den tidligere fiskeriminister Svend Jakobsen, den tidligere fiskeriminister Hjortnæs, den tidligere fiskeriminister Grove har alle sammen kæmpet imod, at man fra de andre EF-landes side forbyder danske fiskerifartøjer at frasortere bifangster, rense dem og lande dem som konsumfisk. Det, hr. Gade nu forsøger, er at gennemføre det, som briterne altså ikke kunne gennemføre i EF-forhandlingerne.

Er hr. Gade i virkeligheden klar over, at han går andres ærinde i denne sag?

Formanden:

Hr. Gade, og derefter går vi tilbage til ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det sidste fra hr. Kent Kirk har jeg såmænd ikke tænkt mig at svare på. Man kan diskutere, hvem der går andres ærinde i den her sag.

Jeg har rejst forespørgslen – det er også til de to andre spillere – fordi formanden for den ene fiskeriforening, godt nok ikke hr. Kent Kirks forening, hvor han er næstformand, har sagt først til medierne i »Landet Rundt«, derefter på tryk i Dansk Fiskeriforenings blad, Dansk Fiskeri Tidende:

»Der har med stor sandsynlighed været set gennem fingrene med, at Nordsøfiskere har landet mere end fastsat i bekendtgørelser og rapporteret fangster fra forkerte farvandsområder . . .«.

Det er en del af dansk fiskeri, der påpeger det i en stærk kritik af fiskeriministeren, fordi samme forenings formand siger, at fiskeriministeren ikke har magtet at styre fiskeriet. Hvorfor? Fordi det er den fiskeriforenings opfattelse – åbenbart ikke hr. Kent Kirks – at man er nødt til at have en fornuftig regulering eller en fornuftig kontrol, for at der ikke er nogen dele af fiskeriet, der bliver sorteper.

Så vil jeg godt sige til hr. Svend Heiselbergs spørgsmål: Folketinget skal ikke bestemme detaljer. Jeg har sagt, at det ikke skal være fiskerionisationernes top, der brydes bag lukkede døre. Jeg forstod, at de aktionerende fiskere også havde forståelse for, at store dele af fiskeripolitikken burde fastlægges i Folketinget.

Jeg forstår overhovedet ikke hr. Glønborg eller hr. Svend Heiselberg, som taler om rimelig kontrol osv. Jamen jeg taler kun for rimelig kontrol. Jeg taler imod retsløshed. Hvis rygterne i medierne og på havnene er rigtige, så er det, fiskeriministeren har gjort i det forløbne år, at skabe retsløshed. Fiskerne har ikke vidst, hvornår de blev indberettet, og hvornår de ikke blev indberettet. Det synes jeg er helt uacceptabelt for dansk fiskeri, hvis der er den tilstand.

Jeg beklager, at hr. Glønborg også udtaler sig, som om han slet ikke mener, at Fiskerikontrollen skal virke.

Svend Andersen (S):

De seneste drøftelser i Folketingets Landbrugs- og Fiskeriudvalg har givet det indtryk, at der var bred enighed om en langsigtet fiskeripolitik. Starten på denne debat kunne få én til at tro, at denne opfattelse ikke var helt korrekt.

Baggrunden for forespørgslen er jo de problemer, der er opstået i forbindelse med torskefiskeriet i Nordsøen og den kontrol eller mangel på samme, det har afstedkommet for det samlede danske fiskeri.

[Svend Andersen]

Problemerne for dansk fiskeri er jo mange. Allerede i 1983, da de nugældende fiskeriordninger blev vedtaget i EF, burde retningslinjerne for en langsigtet fiskeripolitik være lagt. Forliget gik bl.a. ud på, at fangstkapaciteten skulle tilpasses de faktiske fangstmuligheder, og der blev afsat både nationale midler og EF-midler til ophørsstøtte og til modernisering og miljøforanstaltninger vedrørende fartøjerne.

Vi har fra Socialdemokratiets side hidtil støttet regeringens forslag om forskellige støtteordninger til fiskeriet, og det har vi gjort med den forventning, at den tilhørende regulering af fiskeriet, fiskeriministerens ifølge lovgivningen er bemyndiget til at lave, var blevet iværksat. Det har desværre ikke været tilfældet fuldt ud. Den langsigtede politiske beslutningsproces har manglet.

Hvis vi f.eks. ser på strukturtilpasningen, viser de opgørelser, vi har fået i udvalget, at ganske vist er antallet af fiskerifartøjer blevet skåret ned med ca. $\frac{1}{3}$ i den periode, men den samlede tonnage er i samme tidsrum næsten fordoblet med det til følge, at presset på de tildelte kvoter har været stigende. Det har betydet u hensigtsmæssige rytmer i fiskeriet med alles kamp imod alle og uregelmæssige tilførsler til fiskeindustrien, som ikke har givet den maksimale udnyttelse i form af den størst mulige forædling af råvarerne, og det har betydet urimelige arbejdsforhold for de ansatte i fiskeindustrien med unødvendige ledighedsperioder.

En stor del af de ansatte i fiskeindustrien er kvinder, og for en stor dels vedkommende får de dagpenge beregnet efter dimittendsats, og uregelmæssigheder i tilførslerne virker derfor økonomisk særlig belastende for disse grupper. Jeg er helt overbevist om, at ingen af disse grupper er anderledes stillet, end at de ønsker at få heltidsbeskæftigelse. Det er de uden indflydelse på selv, idet tilførslerne medfører en u hensigtsmæssig rytme i beskæftigelsen. Derfor må det være en opfordring til regeringen om at se på de brancher, der er omfattet af dimittendsatsen. De problemer hører også med til en manglende regulering.

Ud over de allerede nævnte begrundelser for en langsigtet regulering af fiskeriet kan tilføjes de udsigter, der er for Danmarks fiskerimuligheder i 1988. Vi må vel allerede nu konstatere, at den danske tildeling af kvoterne for en så væsentlig fiskeart som torsk bliver kraftigt re-

duceret i 1988. Det er ikke vedtaget, men det oplæg, der foreløbig foreligger, siger, at selv om Danmarks forholdsmæssige andel af EF's torskekvote er uændret, så er den samlede EF-kvote så meget nedsat som følge af biologiske vurderinger, at vi efter det foreløbige udspil får en dansk torskekvote, der bliver skåret ned med ca. 27.000 t i forhold til 1987 eller med andre ord en reducereing af torskekvoten til $\frac{1}{2}$ af det, der har været fisket i 1987.

Det er særlig slemt for Østersøens vedkommende, hvor der sker de største nedskæringer, nemlig med 25.000 t, det vil sige, at der kun kan fiskes lidt over $\frac{2}{3}$ af det, der fiskedes i 1983.

Det er en udvikling, der selvfølgelig stiller endnu større krav til fastlæggelse af en fiskeripolitik, som giver en hurtig tilpasning af strukturen i dansk fiskeri, med reguleringsbestemmelser af mere langtrækkende karakter, end vi hidtil har set.

Under de seneste drøftelser i Folketinget og i Landbrugs- og Fiskeriudvalget har det vist sig, at der nu blandt Folketingets partier er større forståelse for nødvendigheden af en mere politisk styring af fiskerierhvervet. Det er senest kommet til udtryk under Folketingets behandling af fiskeriministerens forslag om fremrykning af strukturstøtten og om regaranti for lån. Og i tilslutning til disse drøftelser har fiskeriministerens fremlagt reguleringsloven til revision her i Folketinget.

Der har været diskuteret kontrol, manglende kontrol, kritik af kontrollen. Det afgørende for os er imidlertid ikke, hvad der har gået forud. Det afgørende er, om der kan blive tilslutning til en langsigtet fiskeripolitik, hvor hovedlinierne fastlægges af Folketinget, og hvor de enkelte dele udmøntes af fiskeriministerens i samarbejde med fiskeriets organisationer. Det er derfor vi med ministerens fremsættelse af reguleringsloven har set Folketinget som det sted, hvor de overordnede mål for en langsigtet fiskeripolitik kan fastlægges.

Vi er selvfølgelig enige i, at det skal være Folketingets opgave at fastlægge hovedlinierne for en langsigtet fiskeripolitik. Den skal indeholde nogle elementer om et sæsonmæssigt stabilt fiskeri for de fartøjer, som er omfattet af kvotebestemmelser. De må fordeles efter aftale mellem erhvervets parter på grundlag af fartøjernes alder og størrelse. Der må også fastsættes regler for anvendelse af fangstredskaber i de forskellige fangstområder.

[Svend Andersen]

Vi mener også, at besætningens størrelse må indgå med en vis vægt ved kvotetildelinger. Det er vores opfattelse, at hvis man sparer på besætningens størrelse, for at den enkelte kan få en større andel af indtjeningen, kan det betyde en dårligere kvalitet, men det kan også få katastrofal betydning for sikkerheden om bord. Derfor bør besætningens sammensætning af aktive fiskere – det er selvfølgelig aktive fiskere, vi taler om, hvis besætningen skal tælle med – have indflydelse på størrelsen af den kvote, der tildeles de enkelte fartøjsstørrelser.

Vi mener også, at der må ske en tydelig opdeling af fiskeriet i industrifiskeri og konsumfiskeri. Det har vi også indtryk af at der er flertal for i Folketinget. Det kan f.eks. ske ved, at en del af konsumkvoten forlods tildeles industrifiskeriet, som dette så selv kan fordele.

Måske skulle man kombinere en sådan sikring for industrifiskerifartøjerne, så de kan blive i industrifiskeriet, med nogle ordninger, der sikrer bedre ophørsstøtte, større støtte til overgang til fjernfiskeri. Måske bør der også oprettes en fiskerifond, hvor der er tale om medfinansiering af erhvervet selv. Der bør skabes muligheder for, at en sådan fond kan oprettes.

Der er også spørgsmålet om de mindre fartøjers muligheder for at fiske uden stop på nationale kvoter. Det er en ordning, vi kender i forvejen. Det er både under 12 m. Vi vil godt diskutere, om disse bestemmelser kan udvides og størrelsen af de kvoter, der friholdes, gøres afhængig af farvandsområder.

Med disse hovedlinier har jeg indtryk af at der vil være flertal for en langsigtet fiskeripolitik. Jeg skal derfor på vegne af Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget opfordrer regeringen til efter høring af Fiskeriministeriets reguleringsudvalg

- at sikre et stabilt sæsonmæssigt fiskeri og en høj kvalitet gennem kvotefordelinger til de enkelte sæsoner og til de forskellige fartøjsstørrelser,
- at tage hensyn til konsumfiskeriet ved fastlæggelse af de mængder konsumfisk, som kan ilandbringes af de fartøjer, der samtidig lander industrifisk,

- at tage hensyn til de mindre fartøjer i forbindelse med fastlæggelse af fiskerireglerne, herunder friholdelse for nationale kvotereguleringer,

og idet Folketinget udtaler, at drøftelsen af de nærmere principper herfor sker i forbindelse med Folketingets behandling af det forslag til lov om regulering af fiskeriet, som fiskeriministeren har fremsat,

går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 32).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Jette Thomsen (KF):

Som det fremgår af ministerens besvarelse, har udgangspunktet for regulering af torskefiskeriet i Nordsøen i 1987 været skiftende totalmængder af torsk til rådighed for Danmark, idet kvoten successivt er blevet forhøjet igennem året. Dette særlige forhold har reguleringsmetoderne naturligvis måttet tage højde for.

De reguleringsmetoder, som er nævnt i ministerens besvarelse, er de traditionelle, som erhvervet er velkendt med. Der er således ikke indført egentlig nye reguleringsmetoder i 1987, men som følge af ændringerne i den samlede mængde torsk, der er til rådighed for danske fiskere i Nordsøen, har det naturligvis været nødvendigt at justere de forskellige elementer i de anvendte foranstaltninger.

Således har man i efterårets løb, efter at torskefiskeriet var stoppet, åbnet dette igen i en periode, fordi fiskeriministeren fik tilforhandlet Danmark 1.500 t torsk fra Vesttyskland. Dette giver naturligvis nogle afbræk i fiskeriet, men det har på den anden side været betydningsfuldt for erhvervets udøvere, at det var muligt igen at skaffe indtjening ved fiskeri efter torsk i Nordsøen.

Netop i 1987 har det været karakteristisk, at industrifiskepriserne har været lavere end i de foregående år, og det har naturligvis betydet, at en del industrifiskerifartøjer har søgt over i konsumfiskeriet, herunder fiskeriet efter torsk. Når priserne oven i købet har været højere her end tidligere, er det en helt naturlig reaktion, at industrifiskerne har søgt derover.

[Jette Thomsen]

Det er klart, at fiskeriministeren ved tilrettelæggelsen og anvendelsen af reguleringsforanstaltningerne også må tage højde for disse påvirkninger, og det er da også det, der er gjort.

Hovedpunktet for kontrolindsatsen er naturligvis, at fiskerikontrollen må tilpasses den løbende udvikling i fiskeriet. Den danske fiskerikontrol er som andre landes inspektionstjeneste baseret på et flerstrengt system til lands og til vands og efterkontrol af de oplysninger, fiskere og opkøbere sender til Fiskeriministeriet. Det er en omfattende, men meget vigtig kontrol, der foregår, og det sikres, at Fiskeriministeriet herved råder over korrekte oplysninger om fiskeriets omfang.

Det er naturligvis meget afgørende, at regulering af fiskeriet foregår i overensstemmelse med fiskeriets organisationer. Reguleringsforanstaltningerne skal både tage højde for de forskellige sæsoner i fiskeriet og for, at kvalitetsniveauet for fisken er så højt som muligt, idet det er en af de måder, erhvervets indtjening kan sikres på.

Man må også lægge vægt på, at det danske fiskeri er bredt sammensat, således at de forskellige fartøjsstørrelser, ikke mindst de mindre fartøjer, sikres et hensigtsmæssigt fiskerimønster. Jeg er godt tilfreds med, at fartøjer under 12 m kan fiske uden begrænsninger, for det mindre fiskeri er mindst lige så vigtigt for de små samfund rundt om i Jylland og på Øerne, som det store fiskeri er for de større samfund. Det særlige karaktertræk, som præger det danske fiskeri, nemlig at der både er et stort industrifiskeri og et stort konsumfiskeri, bør derfor indgå i reguleringsforanstaltningerne.

I øvrigt vil Folketinget få lejlighed til at drøfte disse spørgsmål nærmere i forbindelse med behandlingen af forslag til lov om regulering af fiskeriet, som fiskeriministeren allerede har fremsat.

Svend Heiselberg (V):

Allerførst vil jeg gerne sige ministeren tak for redegørelsen, og jeg vil også gerne give udtryk for anerkendelse af det store arbejde, ministeren har udført i det sidste års tid eller to. Det har været en meget svær opgave at regulere og administrere nogle kvoter, som er for små i forhold til fiskeriet, men jeg synes, at ministeren har gjort det på en udmærket måde. Derfor finder jeg også, at det er beklageligt, at der laves

politik på en sådan alvorlig sag, som her er tale om.

Det er ingen kunst at smadre et erhverv. Det kunne ministeren sagtens gøre, hvis det ville være ministerens mening med det, men vi befinder os netop i en situation, hvor der nødvendigvis må udvises fleksibilitet og forståelse for, at man skal tilpasse sig nogle fangstmuligheder. Det gør, at ministeren er nødt til at administrere sådan, som ministeren også har gjort.

Det er også naturligt, når man pludselig opdager, at man har fisket en kvote for en bestemt fiskeart op, at en gruppe mennesker, som skal leve af fiskeriet, begynder at kritisere, når de ikke længere har mulighed for at fiske efter den fisk, som de gerne ville. Men jeg er næsten helt overbevist om, at de samme organisationsfolk, som bliver citeret for at have kritiseret ministeren for manglende kontrol, ville have kritiseret ministeren voldsomt, hvis man havde haft så streng en kontrol, som hr. Gade giver udtryk for. I så fald ville man have kunnet blokere væsentlige dele af fiskeriet.

Derfor synes jeg, at sådan som man administrerer fiskeriet i en overgangsperiode, er det ønskværdigt, og mere kontrol har vi efter min mening ikke behov for.

Det er klart, der er problemer, fordi fiskerflåden er for stor i forhold til de fangstmuligheder, der er, men det har ministeren rådet bod på ved det lovforslag, der er fremsat om en tilpasning af fiskerflåden ved, at man tager ca. 15 pct. af fiskerflåden væk fra fiskeriet. Nu er det ikke noget specielt for Danmark. Det gør man faktisk i næsten alle EF-lande, men også i lande uden for Fællesskabet. Det gøres med statstilskud og med EF-tilskud for at få fiskerflåden ned på en rimelig størrelse.

Det er klart, at vi også må se på de problemer, der er, for vi kan naturligvis ikke basere et fiskeri alene på, hvor stor torskekvoten er.

Her er nogle ting, som vi nødvendigvis må se på. Vi må se på, hvordan vi kan få fisket vores hvillingkvote op. Jeg tror, at det er 26.000 t, vi har, som ikke er fisket op. Vi har 10.000–11.000 t rødspætter, som ikke er fisket op osv. Der er store muligheder for et industrifiskeri, og her mener jeg, at ministeren sammen med fiskerorganisationerne skal finde ud af, hvordan man kan få et fiskeri gjort muligt efter de fiskearter, som her er nævnt, et fiskeri, som kan gøres rentabelt.

[Svend Heiselberg]

Hr. Gade var inde på, at det skulle ikke foregå bag lukkede døre. Derfor har man næsten fornemmelsen af, at hr. Gade mente, at det derfor burde ske i Folketinget. Nu forholder det sig faktisk sådan, at Folketinget har vedtaget, at der skal være både § 9- og § 2-udvalg, hvor der sidder folk fra forskellige organisationer, som er medbestemmende om, hvordan man skal administrere og regulere fiskeriet. Det er ikke noget, man laver bag lukkede døre, for der er mange, som er involveret i reguleringen og tilpasningen af fiskeriet.

Noget af det, man må prøve at se på, og som jeg også mener man let kan gøre – i hvert fald bør man gøre det i Fiskeriministeriet – er at prøve at se på de fangstjournaler, som man skal udskrive. Man skal næsten være uddannet jurist for at kunne udfylde alle de papirer, man får, og det kan faktisk ikke være rimeligt. Der er også ansøgningsskemaer, som man beder om i Fiskeriministeriet, der har en sådan karakter, at man i hvert fald ikke selv kan udfylde dem. Man skal til revisorer eller jurister for at få udfyldt de papirer. De bør kunne laves. Kan juristerne ikke selv finde ud af, hvordan de skal laves, bør de prøve at tage nogle almindelige mennesker med og så spørge, hvordan kan man lave dem sådan, at både I og vi kan forstå dem i fællesskab. Jeg ved, at fiskeriministeren også er jurist. Det ville nok være en udmærket ting, hvis fiskeriministeren ville tage fat på det problem, som ofte bliver rejst, og som kan ordnes, uden at det koster nogen ting.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg håber, at vi kan få organisationerne og ministeriet til at tilpasse fiskerierhvervet til de fangstmuligheder, der er. Det er nødvendigt, at vi gør det. Det kan ikke være sådan, at vi sigter efter, at statskassen bliver afløser af sperlingkassen. Det må være sådan, at dansk fiskeri kan klare sig, uden at det hele tiden skal gå til staten og bede om støtte, for det ønsker fiskerne faktisk ikke; de ønsker at klare sig selv. Jeg mener, der er en lang række muligheder, hvis man ønsker at tage fat på problemet og i fællesskab med organisationerne søger at løse problemerne.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Svend Heiselberg fra Venstre, hvordan han synes den tale, han holdt her, hænger sammen med den dagsorden, han

er medforslagsstiller til, specielt om spørgsmålet, om Folketinget skal blandes ind i det. Jeg synes, der er lidt usikkerhed i dagsordenen, men det er da vigtigt at få klarhed over, hvordan det egentlig ligger.

I dagsordenen står der: »... og idet Folketinget udtaler, at drøftelsen af de nærmere principper herfor« – altså reguleringen – »sker i forbindelse med Folketingets behandling af det forslag til lov om regulering af fiskeriet...«

Der står altså i den dagsorden, at der skal ske nogle drøftelser i Folketinget om fastlæggelse af nogle principper for fiskeriet, og det taler hr. Svend Heiselberg direkte imod i sit indlæg her.

Man bliver derfor en smule forvirret, for hr. Svend Andersen lagde klart vægt på, at det skulle ned i folketingsalen. Det var det, der var indholdet i dagsordenen. Nu forstår jeg, at hr. Svend Heiselberg er medforslagsstiller til en dagsorden, hvor jeg mener det må stå, men hr. Svend Heiselberg argumenterer lige modsat. Det må vi da have klarhed på.

En ting mere til hr. Svend Heiselberg. Jeg forstår, at der er store problemer i fiskeriet med at fiske lovligt. Det sagde hr. Svend Heiselberg, så vidt jeg forstod. På den anden side sagde han, at der ikke var behov for streng kontrol. Når ministeren har udstedt nogle reguleringer, som det næsten ikke er lovligt at fiske efter, så forstår jeg, at det er Venstres mening, at så skal de ikke kontrolleres. Er det ikke Venstres mening, at vi skal have nogle bedre reguleringer og en fornuftig kontrol, sådan at vi ikke jager folk rundt i manegen, som det er tilfældet i dag? Var det så ikke en bedre regulering, vi skulle have?

De to spørgsmål mener jeg Venstre må svare på også på nuværende tidspunkt i debatten, for at vi kan vide lidt om, hvad det er, vi snakker om.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Hr. Svend Heiselberg går herinde for at være en af dem, der skulle have godt kendskab til fiskerierhvervet. Der er i hvert fald én ting, jeg ikke kan få til at falde i hak, og det er, når hr. Svend Heiselberg på den ene side roser ministeren til skyerne og sammenligner ham med de fiskere, der lå hernede ved Langelinie, og som – som hr. Gade ganske rigtigt sagde – påstod, de ikke kunne udføre deres erhverv uden at over-

[Dohrmann]

træde gældende bestemmelser. Er det det, hr. Svend Heiselberg roser ministeren for? Eller vil hr. Svend Heiselberg påstå, at det er forkert, hvad fiskerne siger, og at det er fiskerne, der er noget i vejen med? Der er et eller andet, der er helt galt, og det vil jeg også gerne have en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne til hr. Dohrmann sige, at jeg roser ministeren, fordi jeg finder, at der er god grund til det, og fordi det har været vanskeligt at skulle administrere kvoterne i en tid, hvor man må erkende, at industrifiskeriet har været totalt urentabelt, fordi de kvoter, som man har haft for andre fiskearter, har været utilstrækkelige. Hvis man prøver at se på, hvordan forholdene har været, må man sige, at det er administreret på en god og en fornuftig måde.

Men det er da klart, at når fiskerne kommer i den situation, at de pludselig ser, at der ingen muligheder er længere, så overreagerer de i håb om, at der kan findes en løsning på anden vis. Det synes jeg også ministeren har forsøgt med de forskellige ordninger, han er kommet med, f.eks. det forslag, som Fremskridtspartiet går imod, om at udtage 15 pct. af fiskerflåden, sådan at fangstkapaciteten tilpasses det mulige fiskeri.

Hr. Gade spørger efter, om vi går ind for en regulering. Ja, det gør vi, men vi går ikke ind for, at det er Folketinget som sådant, der skal regulere, men Folketinget har, som jeg også har sagt, vedtaget at nedsætte nogle udvalg, som skal forestå den regulering. Det er ikke Folketinget som sådant, der skal bestemme, at nu må man fange torsk og kuller så og så mange dage om ugen eller om måneden. Det har vi ingen muligheder for herinde at bestemme, og det skal vi heller ikke. Det fremgår heller ikke af dagsordenen, at det er noget af det, vi skal. Nej, vi har nogle reguleringsudvalg, som Folketinget har besluttet at nedsætte, og de beslutter, hvordan reguleringen skal være. Anderledes kan det naturligvis ikke foregå.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg ville ønske, det var så let, som hr. Gade giver udtryk for. Hvis det var så let, var der ikke

grund til, at erhvervet, ministeriet, fiskeriministeren og Folketinget skulle bruge så megen tid på at diskutere fiskeriets reguleringer.

Jeg vil meget enkelt sige til hr. Gade, at når det kan give problemer med kontrol, er det selvfølgelig, fordi der er forskellige tidspunkter i fiskeriet, hvor reglerne strammer mere eller mindre. Når de fiskere, der lå nede ved Langelinie, med rette kan sige, at de ikke kan fiske med de eksisterende regler længere, er det bl.a., fordi torskekvoten var opfisket. Den lille rest, der var tilbage, var man nødt til at regulere på den måde, at man sagde, at man kun måtte have 1.000 kg pr. rejse. Ethvert fartøj, der tager ud og driver et andet fiskeri, f.eks. rødspættefiskeri, vil meget nemt komme i konflikt med den regel, fordi 1.000 kg ikke er ret meget. Hvis kvoten havde været meget større og man kunne sige: I må gerne have 10.000 kg pr. rejse, ville der ikke være problemer med den regel, fordi man så kunne drive sit rødspættefiskeri og aldrig nogen sinde ville fange de 10.000 kg. Dermed ville der altså heller ikke blive nogen problemer.

Det, man altså skal lære om fiskeriet, er, at reglerne har en forskellig styrke i fiskeriet på forskellige tidspunkter. Det afhænger også af, hvordan fisken vil optræde. Hvis nu torsk og rødspætter vil optræde sammen, er der nogle problemer. Hvis de ikke optræder sammen, er der ingen problemer.

Derfor tror jeg ikke, hr. Gade, at vi kan løse problemerne bare ved at slå ud med hånden og sige: nu vedtager vi nogle principper. De, der arbejder med dette til dagligt i ministeriet og i organisationerne, ved i alle tilfælde, hvor svært det er. Jeg synes, man skulle vise dem den respekt, at man erkender, at det er svært. Det er ikke et problem, en folketingspolitiker kan bruge 10 minutter på at løse.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Til hr. Kent Kirks sidste: Jeg tror ikke, det er let. Jeg tror, det er svært. Jeg konstaterer, at netop de gode eksempler, som hr. Kent Kirk fremførte, egentlig viser, at det grundlæggende problem i torskefiskeriet blev, at vi kom i den klemme, at kvoten var opbrugt for tidligt. Hvem er ansvarlig for det? Ja, jeg kan ikke finde andre end fiskeriministeren og de kræfter, han måtte støtte sig til. Det er dér, problemet ligger.

[Gade]

Så vil jeg sige til hr. Svend Heiselberg, som siger i sit svar til mig, at Folketinget ikke skal blande sig i reguleringen af fiskeriet: Er hr. Svend Heiselberg medforslagsstiller til den dagsorden, som hr. Svend Andersen fremsatte, eller er han det ikke? Det kan være, jeg overfortolker den, men den falder smukt i tråd med den tale, hr. Svend Andersen holdt. Derfor tror jeg, at Socialdemokratiet mener det, der står.

Derfor spørger jeg: Er Venstre ikke enig i det, der står i denne dagsorden? Der står, at »drøftelsen af de nærmere principper herfor sker i forbindelse med Folketingets behandling af det forslag til lov om regulering af fiskeriet, som fiskeriministeren har fremsat«. Det betyder da, at Folketinget skal tage stilling til den fremtidige regulering. Er det meningen, at Folketinget skal tage stilling til den fremtidige regulerings hovedprincipper, eller er det det ikke? Den klarhed må vi have fra de borgerlige partier – ja eller nej? Der kan ikke svares udenom. Hvis det er nej, er der ikke overensstemmelse mellem den tale, som Socialdemokratiets ordfører holdt, og den, som Venstres ordfører holdt.

Formanden:

Jeg skal bestemt ikke begrænse debatten. Jeg gør opmærksom på, at der er fem ordførere, der skal have lov til at komme ind i debatten på et eller andet tidspunkt. Derfor nu de sidste tre korte bemærkninger i denne runde.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det er blot for at konstatere, at der bag alt det, hr. Svend Heiselberg siger heroppefra, skjuler sig, at i dag – i Folketinget vel at mærke – mener hr. Svend Heiselberg, at det, alle fiskere faktisk gav udtryk for, nemlig at de havde nogle urimelige vilkår, mener hr. Svend Heiselberg er noget vrøvl. Det skal man glemme, og det skal Folketinget ikke tage det store hensyn til.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det er til hr. Gade.

Det er da rigtigt nok, at man kunne have løst problemerne i sidste kvartal ved at have gemt hele torskekvoten til sidste kvartal. Så havde

der ikke været problemer dér, men så havde der været problemer i første kvartal og i andet kvartal for fiskerne. Det, der er den meget, meget store vanskelighed, er, at man har en for lille kvote til for mange fartøjer. Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at de forslag, som ministeren har lagt frem i Folketinget om en ophørsordning, bliver gennemført så hurtigt som muligt. Vi må beklage, at SF og Socialdemokratiet ikke var parat til at løse det problem i Finansudvalget, dengang det lå dér. Men o.k., det er vilkårene.

Må jeg så sige til hr. Gade, at Folketinget har da ofte taget stilling til reguleringsprincipperne. Hver gang reguleringsloven har været til behandling i Folketinget, har ministeren holdt en tale, hvori han har fortalt om, hvilke reguleringsprincipper man arbejder efter. Det har Folketinget accepteret, så derfor er der egentlig ikke noget nyt i situationen. Folketinget drøfter, hver gang reguleringsloven er til behandling, reguleringsprincipperne. Derefter ved ministeriet, ved erhvervet og ved ministeren, hvordan og hvorledes man skal prøve på at regulere fiskeriet fremover.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Det er fantastisk, hvis hr. Gade har den opfattelse, at vi herinde i Folketinget skulle administrere disse kvoter. Det skal Folketinget ikke, det er ikke vores opgave. Det vil vi altid modsætte os, for det har Folketinget ikke det fornødne kendskab til. Men det er rigtigt, at man selvfølgelig vedtager nogle reguleringsprincipper og administrerer ud fra dem. Så enkelt vil det være, og anderledes kan det rent faktisk ikke være.

Man kan ikke gøre den sag op, sådan som hr. Dohrmann gør. Selvfølgelig har fiskerne meget store problemer, men det er lidt beklageligt, når hr. Dohrmann helt har afvist at ville medvirke til at afhjælpe disse problemer ved konsekvent at gå imod det lovforslag, som ministeren har fremsat. Man siger: Væk med alle fiskerikontroller, man kan bare fiske, ligesom man vil. Det er Fremskridtspartiets recept på, hvordan det skal foregå, på trods af at man ved, at det er umuligt.

Larsen-Ledet (RV):

Efterhånden som debatten er skredet frem, er der kommet mange argumenter på bordet. Det gør det ikke lettere at komme ind i debatten på nuværende tidspunkt. Der er så mange problemer i øjeblikket. Vi har for meget af alting; vi har for mange skibe, vi har for mange skibsværfter, vi har for mange landbrugsprodukter. Vi regulerer på nogle af disse områder, vi griber ind i den frie ret, som der er hævdt for landbrugets og også for fiskeriets vedkommende. Her griber vi ind, fordi vi føler, at vi er nødt til at gribe ind, fordi den teknologiske udvikling gør det muligt, at der kan fanges og produceres meget mere end tidligere. Der er uoverensstemmelse mellem det, vi kan producere, og det, der kan afsættes. Vi præsenteres hele tiden for disse problemer i Folketinget.

Det er her den almindelige opfattelse – bortset fra et enkelt parti eller måske to partier her i salen – at en regulering af fiskeriet er nødvendig. Hvis en regulering er nødvendig, er det ikke bare et eller andet banner, man hænger op på en væg, hvor der står »regulering«. Så er det noget, der har betydning for dem, der medvirker aktivt på det pågældende område.

Nu kunne jeg tage landbrugsområdet som eksempel. Hvis det var sådan, at de smarte og frække kunne tillade sig at producere tre gange så meget som den kvote, der var tildelt dem, hvad tror I så der ville ske? Det er da uacceptabelt. Når der er en kvotering, en rationering, skyldes det, at der er for meget af disse ting, og at man er nødt til at prøve på at dele det. Det er grundlæggende uacceptabelt, at de smarte og frække bare kan lade hånt om de beslutninger, der er truffet. Det er da helt uacceptabelt. Der er da ingen, der for alvor kan gøre sig til talsmand for, at vi skal være pirater og bare øve selvtægt. Derfor er kontrol også nødvendig.

Vi kan ikke tale om disse ting, uden at vi også samtidig taler om en efterfølgende kontrol. For anderledes er vi menneskenes børn jo ikke. Vi kan få en masse henstillinger, men der skal altså være mulighed for at afprøve, om disse ting overholdes eller ikke.

Jeg er udmærket klar over, at det er et svært område, de kæmpestore have, at have opsyn med, og vi skal også vurdere, hvor stor bestand der er, osv. Det er enormt svært. Derfor er vi også nødt til – i hvert fald her i den første tid, for det er noget relativt nyt, som det er svært at

få til at fungere rigtigt – ligesom at hjælpe hinanden med det. Men sigtet må være, at det, vi gør, bliver retfærdigt, og at de smarte ikke kan nyde ekstra fordele. Det ville i hvert fald være urimeligt. Men vi har oplevet, at ordninger kan gennemhulles. Det har fiskerne på Langelinie fortalt os, og det er med til at skabe bitterhed og en negativ holdning til det, som vi fra politisk hold foretager. Det har vi grund til selv at tage op til vurdering. De ting, vi foranstalter, skal være overskuelige og gennemførlige i praksis.

En effektiv kontrol er ikke det samme som at slagte fiskeriet. Jeg ved ikke, hvad det var for noget snak, der blev sagt for lidt siden. Jeg begriber ikke det dér. En effektiv kontrol er til for at skabe retfærdighed og ikke for at komme nogen til livs. Det var da en besynderlig formulering og en besynderlig tankegang.

Men jeg glæder mig alligevel over, at fiskeriministeren har forstået meget af det og også er med på den dagsorden, der er fremsat af en række partier.

Det er klart, at stabilitet i tilværelsen for de enkelte fiskere også er noget, som vi skal tænke på, når vi foranstalter disse ting. Vi skal tænke på, hvordan de mindre bådes situation er, hvordan grænsen for kvotefritagelse kan hæves, og om der kan blive tale om angivelse af bestemte farvande for de mindre både. Hvis disse både forsvinder, og hvis de store, supereffektive både kan operere også på de mindre bådes områder, løber vi en risiko for, at den fritagelse for kvote, som de eventuelt kan få i lidt større udstrækning end nu, kan de ikke bruge til noget. Det er mægtig værdifuldt, at vi har de variationer i vores fiskerflåde, og at vi har den geografisk fordelt på så mange steder. Det er med til at give en kultur og et liv i lokalsamfundene, som det er meget vigtigt midt i vor supereffektive tid at bevare.

Jeg er selvfølgelig enig i, at det ikke er Folketinget, der dagligt skal forestå reguleringen og kontrollen, men Folketinget skal vedtage retningslinjerne for reguleringer og for kontrollen, hvorefter det er fiskeriministeren, der skal sørge for, at det administreres og overholdes. Jeg tror, det bliver nødvendigt, at vi i Folketinget på passende afstand følger med i fiskeriets vilkår, og jeg tror også, det er nødvendigt, at vi med kortere mellemrum tager en drøftelse af disse vilkår i Folketinget, så vi kan følge med i det, vi gør, for vi har jo et medansvar for det. Vi

[Larsen-Ledet]

har også et medansvar for de kritiske bemærkninger, der kommer over for de foranstaltninger, der træffes her. Der er ingen her, der grundlæggende kan være interesseret i, at vi af partitaktiske grunde skal være med til at gennemføre nogle ordninger, som er urealistiske og upraktisable. Det, vi skal beskæftige os med her, er, at vi erkender, at vi er i en situation, hvor der ikke er fisk nok, hvor der er for mange både i forhold til den fisk, som vi har. Det er ud fra det, vi skal prøve at tilrettelægge vores fiskeripolitik. Derfor tror jeg, at det er vigtigt, i hvert fald i den første tid her, at vi med relativt korte mellemrum spørger fiskeriministeren, hvordan det er gået med reguleringerne og med de forskellige områder, så hele Tinget kan drages til ansvar, selv kan følge med i den udvikling. Så kan vi måske her fra Folketingets side sige: Her må vi godt nok ændre kurs en lille smule.

Emmert Andersen (CD):

Det er CD's opfattelse, at den af hr. Gade stillede forespørgsel i bedste fald er overflødig. Jeg synes, ministerens besvarelse af forespørgslen viste, at den er overflødig, idet ministeren tilbageviste de kritikpunkter, hr. Gade kom med.

Det er således, at vi opererer med knappe ressourcer. Når man har knappe ressourcer, vil man altid opleve en vis utilfredshed, og denne utilfredshed vil naturligvis altid komme op til overfladen på et eller andet tidspunkt. Så er der altid nogle, der i den situation gør utilfredsheden til deres egen og markedsfører den. Det er det, vi snakker om i øjeblikket.

Der er i tilfælde af knappe ressourcer to muligheder, for at reparere på det: Vi kan dels sørge for, at vi får nogle flere fisk – det har ministeren gjort, han fik rent faktisk 4.000 t mere – dels reducere det alt for store fangstapparat, man har til rådighed. Det har ministeren også gjort, nemlig med et forslag om en ophørsordning. Begge ting er altså tilgodeset.

Det andet er, at ministeren har indført ordninger, der gør, at man regulerer fiskeriet jævnt hen over året inden for de enkelte kvartaler. Man har gennemført nogle små, midlertidige fiskestop; der er altså gjort de ting, der skal gøres. Men når man har sådan nogle regler, skal man også have en kontrol, og ministeren har også gjort en indsats for at få gennemført denne kontrol, så jeg kan ikke rigtig fange hr. Gades kritikpunkter.

Jeg tror – det er min egen overbevisning, og det er CD's overbevisning – at fiskerierhvervet er betydelig bedre tjent med at have den nuværende fiskeriminister til at hjælpe fiskerierhvervet, end hvis det var hr. Gades fiskeripolitik, der kom til udtryk. Så tror jeg det gik helt galt med fiskerierhvervet.

Dohrmann (FP):

For blot få år siden havde Danmark et af verdens mest effektive fiskerierhverv og en af verdens mest effektive fiskeriflåder. Det var dengang, da vi havde et frit erhverv, hvor de, som ønskede at fiske, kunne udføre deres erhverv nogenlunde i frihed. De, som tog på havet og virkelig gjorde en indsats, fik også belønningen for det, og vi så, hvordan fiskerierhvervet gennem årene slæbte milliarder af kroner hjem til Danmarks slunkne valutakasse.

Det var der så nogle politikere assisteret af de såkaldte biologer, der fik øje på, og det irriterede dem voldsomt, at der eksisterede et frit erhverv, som uhindret kunne gå ud og ikke alene skabe sig et godt indtægtsgrundlag, men også medvirke til, at Danmark faktisk opnåede et ry internationalt, ja over hele verden.

Siden politikerne begyndte at blande sig, ved vi alle sammen, hvordan det er gået. Det gode, frie erhverv er ved at gå ned med flaget. Det er jo ikke for sjov, at vi lige har set det meste af Danmarks fiskeriflåde ligge stille her i København, det er simpelt hen, fordi erhvervet er ved at køre ned. Og hvem har så skylden for det? Det har politikerne, da de begyndte at ville regulere efter råd fra biologerne. Det bliver da heldigvis nu afsløret gang efter gang, at de råd, de fik, var forkerte, og derfor er man nok ved at være lidt mere forsigtig.

Men ellers må vi sige, at man her i Folketinget og først og fremmest de ministre, der fra dansk side har siddet nede i EF og forhandlet sig frem til nogle helt urimelige danske kvotetildelinger, har ødelagt dansk fiskeri. Danske ministre har siddet nede i EF og har ikke haft danske fiskere og dansk fiskerierhverv i tankerne. Nej, de har langt, langt mere spekuleret på at behage f.eks. konservative politikere i England.

Englænderne har jo fået nogle kvotetildelinger, som er helt urimelige sammenlignet med dem, danskerne har fået, og det har altså været dansk fiskeripolitik igennem de senere år, at man har forsøgt at behage partifællerne i ud-

[Dohrmann]

landet, og de danske fiskere har man blæst en lang, lang march.

Dansk fiskeripolitik i dag – det er jo blevet nævnt flere gange her i dag – består af ophørsordninger, tilskud til ophugning af kuttere osv., indskrænkninger, en helt urimelig fiskerikontrol, som gør, at fiskerne – som jeg sagde for et øjeblik siden i en kort bemærkning – ikke kan udføre deres erhverv på lovlige vis. Det er en kendsgerning, det hørte vi jo faktisk alle fiskerne give udtryk for.

SF fremtræder i dag som et oppositionsparti til såvel regeringen som Socialdemokratiet, og det er heller ikke med i den fælles dagsorden, det har foreslået sin egen dagsorden, men det er desværre en kendsgerning, at det, SF har stået for gennem årene, indskrænkningerne, kontrollen, styringen af erhvervet, har såvel regeringspartierne som Socialdemokratiet taget til sig. Derfor har SF vundet en fantastisk politisk sejr ved at kvæle dansk fiskeri.

De ligger jo på maven for SF alle sammen, selv hr. Svend Heiselberg, som er medforslagsstiller til den anden dagsorden, og som nu siger, at vi skal give kvoter til deling efter fiskerfartøjernes størrelse osv. Jamen hvad bliver det næste, hr. Svend Heiselberg? Det bliver nemlig det, som SF siger: at vi skal give en kvote til hver eneste båd. Og hvad vil det så resultere i? Jo, det vil resultere i, at de, som overhovedet ikke er interesserede i at tage ud og fiske, men som får en kvote alligevel, vil blive liggende i havnen, og så vil de sælge deres kvotetildeling.

Jeg tror, at hr. Svend Heiselberg med den sans for gode handler, han har, ved, at der ligger en god fremtid i at slå sig ned som kvotehandler eller sådan noget, for det bliver fremtiden med det, som man er ved at lægge op til her.

Derfor kan vi aldeles ikke støtte nogen af de dagsordener, der er foreslået. Vi ønsker et frit fiskeri, hvor fiskerne kan få lov til at fiske, og vi er aldeles ikke bange for alle de advarsler, biologerne og senere politikerne er kommet med om, at så fisker man havet tomt. Sikke da noget vrøvl! Hvis det er sådan, at det svinder ind i en enkelt bestand, jamen så holder fiskerne naturligvis op med at fiske den, for så er det ikke lønsomt mere. Og i løbet af en forholdsvis kort periode vil det selvfølgelig resultere i, at bestanden kommer op igen. Men dér er man igen gået ud fra den teoretiske baggrund, de fleste er i be-

siddelse af, den ligger på maven for kloge folk, der sidder bag deres skriveborde og siger, at nu er der forsvundet så og så mange sild og nu skal vi endelig til at passe på og nu skal vi til at have nogle kvoteordninger. Det er fuldstændig forfæjlet.

Man har fået vedtaget begrebet marginaljorder. Det ramte landbruget hårdt, og det vil ramme landbruget hårdt. Nu er man så på samme måde i fuld færd med at ødelægge hele fiskeriet. Der er vistnok ikke noget, der hedder fiskerimarginaler, men det er i hvert fald helt sikkert, at i løbet af en forholdsvis kort periode vil der dukke et erstatningsord op i stedet. Vi har noget, der hedder økologisk landbrug. Jeg er meget spændt på, hvad man finder ud af vedrørende fiskeriet. Økologisk fiskeri, den betegnelse tror jeg dog ikke man vil begynde at bruge.

Men hvorom alting er: Hvis man vil fiskerierhvervet, det store, valutaskabende fiskerierhverv, noget godt – og det er jo ikke bare fiskerne ude på vandet, vi skal jo også tænke på beskæftigelsen i land – så holder man op med alle sine restriktive indgreb og vender tilbage til det, der kan betegnes som et frit fiskeri. Det vil gavne fiskerne, men det vil så sandelig også gavne hele samfundet.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Dohrmann, om det virkelig er hr. Dohrmanns mening, at man overhovedet ikke skal rette sig efter de regler og bestemmelser, der blev lavet eksempelvis i EF. Mener hr. Dohrmann, at man bare kan gå frit op i norsk farvand og fiske uden at tage hensyn til de beslutninger, som Norge har truffet sammen med EF om, hvilket fiskeri der kan udøves i det område? Er hr. Dohrmann ikke bekendt med, at hvis ikke man overholder de regler, så får man bøder, der kan ligge på helt op til et par hundrede tusinde kroner i norsk område? Er det virkelig det råd, hr. Dohrmann har til fiskerne, at det skal man bare blæse på, og så skal man overskride alle mulige regler om, hvor meget man kan fiske?

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg vil godt sige til hr. Svend Heiselberg, at det, jeg gjorde mig til talsmand for, det var na-

[Dohrmann]

turligvis, at Danmark ikke tiltrådte sådan nogle tåbelige regler, som gør, som fiskerne sagde, at de ikke kan udføre deres erhverv uden at overtræde reglerne.

Hr. Svend Heiselberg var selv til mødet ude i Bellacentret og hørte fiskerne. De stod åbent frem og sagde: Vi kan ikke udføre vores erhverv uden at overtræde de gældende bestemmelser. Derfor vil jeg godt sige til hr. Svend Heiselberg, at jeg aldeles ikke skal opfordre folk til at overtræde reglerne – det er der slet ingen grund til – men hvis valget står mellem fiskerne og så nogle tåbelige politikere, som er gået med til sådan noget, og som har pålagt f.eks. fiskerikontrollen at udøve så stærk en kontrol, som det sker, så ligger min sympati absolut på fiskernes side.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jamen hvad har hr. Dohrmann så forestillet sig, hvis det er sådan, at man ikke skal være med til at lave nogle regler? Hr. Dohrmann kan vel ikke mene andet, end at så må fiskerne bare fiske. Altså: De skal ikke tage hensyn til nogen som helst ting. Jeg kan se, at hr. Dohrmann nikker bekræftende.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jo, men hr. Svend Heiselberg er da ikke en gammel mand. Hr. Svend Heiselberg må da kunne huske, at dengang vi havde et frit fiskerierhverv, da tog man ud at fiske, og det gik egentlig langt bedre, end det gør i dag, hvor hr. Svend Heiselberg og meningsfæller dirigerer det hele.

Glønborg (KRF):

Det har i mange år været særdeles vanskeligt at være fiskeriminister i Danmark. Men opgaven at give fiskerierhvervet rimelige vilkår skal løses, og Kristeligt Folkeparti ønsker ikke at gøre opgaven vanskeligere ved at stille krav om, at ministeren 100 pct. skulle tilgodese en enkelt side af problemkomplekset. Tværtimod vil vi støtte ministeren i det udmærkede arbejde, han gør for at finde den nødvendige balance.

Forleden spurgte jeg en mand, der har drevet fiskeri i mange år, altså ikke et ungt brushoved,

om han havde en løsning på fiskeriets problemer. Ja, det har jeg, svarede han omgående, og jeg lyttede spændt. Svaret lød: Fiskerne skal bare have lov til at fiske det, de kan, for fiskeriet har altid været et frit erhverv.

Heldigvis er en så uansvarlig og urealistisk holdning ikke almindelig hos flertallet af fiskerne; det bevises af den fornuft og samarbejdsvilje, som har præget fiskerierorganisatio- nernes ledere.

Men at synspunktet har en vis udbredelse, mærkede vi hos nogle af Langelinie-demonstranterne. Det kræver balancekunst at afveje disse synspunkter mod dem, der bygger på de undersøgelser, som biologer og andre kloge folk foretager, navnlig hvis mindre kloge folk misbruger de kloges saglige iagttagelser og glemmer, at hver eneste videnskabelig undersøgelse blot er en del af en helhed.

Derfor skal vi hverken lade biologernes eftersnakkere eller de vanvittige frifiskere diktere dansk fiskeripolitik, men vi skal støtte ministeren i at foretage den nødvendige balancering.

Vi glæder os meget over, at det er lykkedes at få så mange partier samlet om et dagsordensforslag, som netop er et udtryk for en afbalanceret holdning, at man ikke forholder sig til nogle yderliggående standpunkter, men først og fremmest prøver at forholde sig til de realiteter, der er. Her tænker jeg på både de biologiske og miljømæssige realiteter, som er i havet, hensyntagen til de fisk, der er der, og den levevis, som de har, og hensyntagen til de traditioner og de evner og den udvikling, der er i fiskerierhvervet, samt hensynet til de politiske realiteter, som vi må forholde os til. Enten vi kan lide, at vi er medlemmer af EF, eller ej, må vi forholde os til alle disse realiteter.

Jeg betragter det dagsordensforslag, som er fremsat bl.a. med Kristeligt Folkeparti som medforslagsstiller, som løsningen på denne debat.

Preben Møller Hansen (FK):

Den 8. september 1987 fremsatte jeg her i denne sal på Fælles Kurs' vegne et forslag om motiveret dagsorden, der indebar, at der skulle ændres på regeringssammensætningen. SF's ordfører, hr. Gert Petersen, besteg talerstolen og spurgte venligt, men alligevel sarkastisk, hvorfor man stillede et dagsordensforslag, når man vidste, at der ikke var flertal for det.

[Preben Møller Hansen]

Nu står vi faktisk i samme situation, og jeg vil stille det spørgsmål til hr. Gade som ordfører for SF i denne sag, hvorfor man stiller et dagsordensforslag, som man på forhånd ved ikke vil blive vedtaget. Det er et relevant spørgsmål, jeg stiller, idet det formentlig er gået op for SF, at det politiske pokerspil, som spilles i kulissen, har gjort SF bet i sagen. SF står i dag totalt nøgen som en stripteasedanserinde, idet det har solgt ud af alle sine mærkesager i et forfængeligt håb om at blive taget til indtægt af Socialdemokratiet med henblik på at danne en såkaldt arbejderregering.

Billedet er ganske enkelt og ganske klart i dag. Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og regeringspartierne har i fællesskab stillet et forslag om motiveret dagsorden, som mere end mange ord fortæller os, at SF har udspillet sin rolle, og at dets håb om at komme ind i en regering svinder for hver dag, der går.

Forespørgslen drejer sig om fiskeripolitik, og spørgsmålet er unægtelig, om de, der deltager i debatten, i det hele taget ønsker at ændre ved vilkårene på en sådan måde, at vores fiskere får et udkomme af fiskerierhvervet, så de kan leve anstændigt med deres familier. For der er jo sådan set ikke nogen, der er gået ned til ondets rod. Man er kommet med en lang række bemærkninger om kontrolforanstaltninger og fordeling af kvoter, og hvad ved jeg.

Jeg tror, det ville være klogere, hvis man vurderede, hvad det egentlig er, der foregår, og på baggrund af den viden begyndte at diskutere, hvordan vi ændrer vilkårene, således at de, der reelt er fiskere, også er dem, der kommer til at ernære sig ved fiskeri.

Det, der er sket i den tid, der er gået, er, at man i dette Folketing har vedtaget en lovgivning, der gør det muligt for skattespekulanter at spekulere i investering i fiskeskibe. Vi har i dag ikke kuttere, men fiskerflåder, som laster over 1.000 t. De er reelt bygget til at gå ud i Nordatlanten og andre store havområder, men omkostningerne ved at komme derud er deres argumentation for, at de nu trækker ind på de farvande, hvor de traditionelle fiskere henter deres laster hjem.

Hvis de bare har en lille smule forstand på, hvad det drejer sig om, kaster de deres garn ud, skraber bunden og snupper alt, hvad der er, på én forbandet gang, og så bliver der altså ikke noget tilbage til de fiskere, der skal leve af det.

Men til gengæld bliver der mulighed for skattepekulation for de anpartshavere, som har købt anpart i disse skibe alene ud fra et skattemæssigt spekulationssynspunkt. Og her er vi sådan set ved ondets rod. Det er dette Folketing, der accepterer, at man kvæler et helt erhverv.

En ting, man også skal spekulere lidt på, er kvoterne. Hvem er det, der bestemmer, hvilke kvoter danske fiskere kan fange? Ja, det er det EF, som hovedparten af dette Folketings medlemmer så varmt går ind for. Det er her, man træffer afgørelsen om, hvor mange fiskere der skal kunne leve af fiskerierhvervet, idet man bestemmer, hvor store kvoterne skal være. Nu er de generøse og siger: Jåmen I kan jo nedbringe en del af kutterflåden, så kan vi give et par hundrede millioner kroner. Ja, det lyder smukt, men det har ikke meget med sund fornuft at gøre. Det er rigtigt, at man slagter de små kutterejere, og man beder dem om at gå over på arbejdsløshedsunderstøttelse eller bistandshjælp, men det løser ikke disse familiers problemer, og det hjælper ikke fiskerierhvervets folk. Derfor er det helt andre måder, man skal sætte ind på.

Der er også en anden ting, man skal være opmærksom på: Her i landet har vi nogle fiskere, men vi har mange af slagsen. Vi har ikke alene dem, der spekulerer i skattefri indkomster, anpartshaverne, vi har også noget, der hedder bierhvervsfiskere. Bierhvervsfiskerne træder ud og har andet job ved siden af. Jeg ved med sikkerhed, at der er landmænd, der kører traileren med båden ud i fjorden, og så tøffer de derudad, og så fisker de og lander fisken på auktionerne. Disse fiskemængder indgår i kvoterne. Der er ikke én af dem, der har diskuteret her i dag, der overhovedet har berørt dette problem.

Så har vi noget, der hedder fritidsfiskere. Heller ikke én her har overhovedet nævnt dette problem, som indgår som en meget alvorlig trussel mod de mennesker, der skal leve af fiskeri. Jeg skal nævne jer et eksempel, så I kan få lidt indtryk af, hvordan det fungerer: En af fiskeriauktionerne i Nordjylland modtog 500 laster på en weekend. Der var kun 4 – fire – laster, der var fra erhvervsfiskere, resten var fra fritidsfiskere og bierhvervsfiskere. Og det er klart, at når de fangster indgår i kvoteordningen, så fratager man fiskerne retten til at fange de fisk, der er nødvendige for, at de kan leve og eksistere.

[Preben Møller Hansen]

Men ingen af ordførerne har overhovedet nævnt dette forhold – ingen! Det er, ligesom om man er blottet for forståelse af, hvad det egentlig er, der foregår.

En anden ting, der heller ikke har været med inde i billedet, er spørgsmålet om selve fangsten og dens værdi. Prøver man at gå ind i tallene, vil man opleve, at der aldrig nogen sinde er landet så store fiskemængder til så store værdier, som der blev i 1986. Men alligevel er det en notorisk kendsgerning, at fiskerne ikke kan klare sig økonomisk.

Op hvad er så baggrunden for det? Hvorfor kan man ikke klare sig, når man tidligere med langt færre fangster og langt mindre indkomster kunne leve af fiskeriet? Det kan man ikke, for man er bundet i det net, som man er spundet ind i, idet man har sikret sig nogle enorme kuttere, som alle sammen er købt på afbetaling fra disse anpartshavere, og disse kutteres gældsposter skal betales med kold kasse. Derfor skraber disse enorme kuttere bunden til det sidste for at få alle de laster hjem, de skal have, så de kan svare deres gældsposter. Til gengæld bliver de fiskere, der har været med til at sikre dansk industri inden for det område, de, der har sikret os andre maden på bordet, kvalitetslangsomt i EF's modbydelige rænkespil i denne sag.

Derfor kan vi i Fælles Kurs hverken støtte dagsordenen fra SF eller den fra regeringspartierne, Socialdemokratiet og De Radikale, for begge dagsordensforslag accepterer de rådende forhold og sætter ikke fokus på problemet og vil ikke være med til at bedre fiskernes mulighed for at ernære sig.

Det er flokler, og det er intet værd i en politisk sammenhæng. Der skal sættes helt andre boller på suppen. Det, man skal gøre, så man kan klare det, er, at man skal lave en total gældssanering for fiskerne. Så har de ikke de enorme gældsposter, der tynger, og så vil de kunne leve fint af de fiskemængder, der er stillet til rådighed for danske fiskere. Ingen skal være i tvivl om det.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.55

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg føler blot trang til at gratulere hr. Preben Møller Hansen for et konstruktivt indlæg, som jeg i mange henseender er helt enig i. Den problembeskrivelse, som er lagt frem fra hr. Preben Møller Hansens side, synes jeg rammer udmærket.

Nu kender vi jo hr. Preben Møller Hansens måde at lægge tingene frem på, og derfor vil jeg vælge at se bort fra den lidt aggressive form og sige, at der dog her var en indbydelse til samtale med os om nogle af fiskeriets problemer. Naturligvis må vi erkende, at der er politiske uenigheder om løsningsmulighederne, men det er klart, at man må starte med en problemanalyse, og jeg er meget enig i, at en del af fiskeriets problemer kom frem, da man fik den meget store mængde fremmed kapital ind i fiskeriet, for derved blev der nemt en fristelse til at se udelukkende skibsøkonomisk på tingene frem for at se på den samlede økonomi og mulighederne for de mennesker, som var aktivt beskæftigede med tingene.

Hvad angår fritidsfiskerne og bierhvervsfiskerne, må hr. Preben Møller Hansen ikke tro, at vi, der har arbejdet med disse spørgsmål i Landbrugs- og Fiskeriudvalget, ikke har beskæftiget os med deres problemer. Vi har drøftet dem, og vi har tænkt på dem, og vi har arbejdet med dem, men man kan jo ikke nå at få alt med i en ordførertale, og nu er min korte bemærkning ikke længere. Men altså tak for indlægget!

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg kan måske som indledning gratulere med den nye alliance mellem Kristeligt Folkeparti og Fælles Kurs, da jeg kan forstå, at de er rørende enige nu. Men jeg har hørt hr. Preben Møller Hansen sige flere gange, at fiskerne skal have en gældssanering, og det lyder jo flot. Jeg ved blot ikke – og det vil jeg gerne have en forklaring på – hvem hr. Preben Møller Hansen vil have skal betale den gældssanering. Ligger der bag den udtalelse, at hr. Preben Møller Hansen

[Dohrmann]

f.eks. mener, at skatteyderne skal betale den gæld, f.eks. ejerne af de store fiskekuttere har, så kutterejerne bagefter kan sige: Nu har vi en gældfri båd, og den sejler vi i? Eller mener hr. Preben Møller Hansen, at gælden simpelt hen bare skal sløjfes?

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det er fuldkommen umuligt for mig at forstå, at ordføreren for Fremskridtspartiet – det parti, der er mest tilhænger af, at vi underlægger os EF – ikke har forstået, at man også kan give beløb fra statsmagten til gældssanering. Man har tilbudt os penge som hjælp til at ophugge en del af fiskerflåden, men disse penge tilfalder alene Fiskeribanken, og derved bliver fiskerne arbejdsløse. Så var det bedre, at man strøg gælden på nøjagtig samme måde, som når man eksproprierer, således at fiskerne blev gældfri. Så ville de kunne leve af de fangstmængder, der nu engang er til rådighed for dem ude på havene.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Indledningsvis vil jeg udtrykke glæde over den stigende interesse, der udvises fra Folketinget for fiskeriets situation. Det er godt, at der her i Folketinget er et ønske om at drøfte og nå frem til løsninger vedrørende dansk fiskeris fremtid. Folketinget har vel aldrig været så levende interesseret i fiskeriet som netop nu, og det synes jeg der er grund til at udtrykke tilfredshed med.

Jeg er også glad for, at seks partier repræsenterende et stort flertal her i Folketinget har fremsat et forslag om motiveret dagsorden. Jeg er enig i de mål, der stilles op i dagsordensforslaget, og jeg er enig i, at vi her skal drøfte reguleringsprincipper.

Af dagsordenen fremgår det, at et stort flertal i Folketinget ønsker, at der skal sikres et stabilt sæsonmæssigt fiskeri og en høj kvalitet gennem kvotefordelinger til de enkelte sæsoner og til de forskellige fartøjsstørrelser, at der skal tages hensyn til konsumfiskeriet ved fastlæggelse af de mængder konsumfisk, som kan ilandbringes af de fartøjer, der samtidig lander industrifisk, og at der skal tages hensyn til de mindre fartøjer i forbindelse med fastlæggelse af fiskerireglerne, herunder at disse fartøjer skal friholdes for nationale kvotereguleringer. Jeg synes, det

er en god og gennemtænkt fiskeripolitik, der her lægges op til, og som jeg fuldstændigt kan tilslutte mig og står bag.

Hr. Svend Andersen var inde på spørgsmålet om kvoternes udvikling og nævnte specielt torskekvoten i Nordsøen i 1988 er stort set uændret i forhold til 1987, mens der er udsigt til, at der vil ske en vis nedsættelse af kvoten for Østersøen. Disse kvoter bygger på den biologiske rådgivning, men netop de problemer, som ligger i Østersøkvoten, synes jeg det er væsentligt at få understreget at vi skal have løst. Det er bl.a. derfor, at jeg sammen med fiskeriets hovedorganisationer har fremsat forslaget om at fremrykke ophørsstøtten, således at vi kan få taget effektiv fiskerikapacitet ud, inden højsæsonen for torskefiskeriet i Østersøen begynder.

Fru Jette Thomsen var inde på de lave industrifiskpriser og understregede, at det naturligvis ikke er et problem, vi kan løse nationalt. Det er et problem, som er afhængigt af verdensmarkedet, og det kan vi ikke fra dansk side øve nogen indflydelse på. Jeg er også enig med fru Jette Thomsen i, at fiskerikontrollen skal tilpasses fiskeriintensiteten, som det netop er sket også i 1987.

Hr. Svend Heiselberg rejste spørgsmålet om, hvorledes man skal kunne få opfisket de restkvoter, Danmark i realiteten står med hvert år. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får en indgående drøftelse med fiskeriets organisationer om, hvad vi kan gøre for at opfiske disse kvoter, som ikke udnyttes. Det er ikke rart, at vi ved årets udgang står med kvoter af et temmelig stort omfang, som ikke udnyttes af danske fiskere.

Jeg er i øvrigt også ganske enig med hr. Svend Heiselberg i hans betragtninger om, at forenkling er nødvendig på en række områder.

Hr. Larsen-Ledet understregede behovet for regulering og nævnte problemerne i forbindelse med regulering. Det, vi gør, skal være retfærdigt og afbalanceret. Ja, jeg synes, det er godt, at det bliver fremført, som det blev af hr. Larsen-Ledet.

Der er også hensynet til, at vi skal have en rimelig fiskerikontrol. Også dette er jeg enig i.

Endvidere understregede hr. Larsen-Ledet specielt hensynet til de mindre fartøjer. I den forbindelse er det naturligvis vigtigt, at forslaget om motiveret dagsorden indeholder et spe-

[Fiskeriministeren]

cielt punkt om de mindre fartøjer og altså siger, at der både i forbindelse med fastlæggelse af fiskeriregler, f.eks. mulighederne for at fastlægge zoner el.lign., eller andre regler og i spørgsmålet om nationale kvotereguleringer må tages hensyn til de mindre fartøjer.

Jeg takker også for hr. Emmert Andersens indlæg.

I anledning af hr. Dohrmanns bemærkninger om erhvervets situation vil jeg gøre opmærksom på, at vi er EF's største fiskerination med hensyn til landede mængder. Sådan ligger det, og det kan man ikke bortforklare. Jeg vil endvidere understrege, at kvoterne ikke har været mindre efter 1983, hvor den fælles fiskeripolitik blev vedtaget i EF, end før. Danmark har rent faktisk større kvoter som medlem af EF og som medarbejder i EF's fælles fiskeripolitik, end hvis vi ikke var med i denne fælles fiskeripolitik.

Den afbalancerede holdning, hr. Glønborg specielt gav udtryk for, er jeg ganske enig i, og jeg synes netop, der er grund til at sige, at forslaget om motiveret dagsorden er udtryk for en afbalanceret holdning.

Hr. Preben Møller Hansen rejste spørgsmålet om, hvem der bestemmer kvotestørrelserne. Jeg kan oplyse, at de tilladte fangstmængder hvert år fastsættes på baggrund af den biologiske rådgivning, hvorefter der foretages en fordeling mellem landene efter de regler, som er aftalt inden for den fælles fiskeripolitik i EF. Det er altså bestemt gennemtænkt, når der foregår en fordeling på kvoter.

Endelig skal jeg vende tilbage til hr. Gades indlæg. Hr. Gade var jo meget kritisk over for den fiskeripolitik, der føres her i landet, og sagde, at han ikke mente, jeg havde gjort noget som helst for at lette det pres på specielt konsumfiskeriet, vi har oplevet i det sidste år. Hr. Gade ser bort fra, at det i 1987 er lykkedes mig at få gennemført den største samlede overførsel af fisk fra ét land til et andet inden for EF, siden den fælles fiskeripolitik blev skabt i 1983. Der er rent faktisk på mit initiativ overført 4.000 t torsk fra Vesttyskland til Danmark i 1987 ud over den kvote, vi havde i forvejen.

Hr. Gade ser også bort fra, at der hele året igennem på baggrund af udviklingen i fiskeriet er sket ændringer og justeringer i reguleringsbestemmelserne – ændringer og justeringer, som jeg jo i henhold til lovgivningen skal aftale med fiskeriets organisationer.

Hr. Gade glemmer fuldstændig, at jeg gennemfører en overordentlig stram kapacitetsstyring. Det er for første gang i en længere årrække i 1987 lykkedes at få den danske fiskerflådes kapacitet nedbragt. Jeg kan tilføje, at der i min tid som fiskeriminister er givet det mindste antal nybygningstilladelser i en lang række år.

Hr. Gade ser også bort fra, at jeg har fremsat forslag om støtte til dansk fiskeri på i alt 400 mio. kr., hvoraf de 300 mio. kr. går til nedbringelse af flådens kapacitet gennem ophugningsstøtte, de 100 mio. kr. gennem en refinansieringsordning.

Jeg erindrer i øvrigt om, at denne meget vigtige løsningsmodel, som jeg har fremsat forslag om over for Folketinget, først som aktstykke og senere som lovforslag, har SF gjort hvad partiet kunne gøre for at få udsat gennemførelsen af, og man har generelt stillet sig negativt over for de løsningsforslag, som rent faktisk er fremlagt.

Endelig er der fiskerikontrollen. Hr. Gade nævner nogle kritiske bemærkninger om fiskerikontrollen, som stod i en rapport, der blev udarbejdet for et godt stykke tid siden, men nævner ikke, at jeg har fremsat forslag om og fået godkendt i Finansudvalget en forbedring af fiskerikontrollen for et temmelig stort beløb – nå, men det stemte SF jo for øvrigt også imod.

Situationen er med andre ord den, at hr. Gade ser bort fra alle kendsgerningerne, stiller sig uden for alle løsningerne, kritiserer alt, hvad der bliver gennemført og foretaget. På det punkt er jeg meget enig med hr. Preben Møller Hansen i hans karakteristik af SF's placering her i folketingssalen – også når det gælder fiskeripolitik. Hvad angår kontrollen med torskefiskeriet i 1987, vil jeg gerne endnu en gang understrege, at der er rejst 12 sager om overtrædelser i forbindelse med torskestop og rationeringsregler, at der er rejst 2 sager for fejlagtig angivelse af fangstfarvand, at for nærværende 5 sager derudover er overgivet til politiet til videre undersøgelse med henblik på beviser for samme forseelse, og at vi i Fiskeriministeriet som følge af en naturligtvis arbejds- og tidkrævende efterkontrol i øjeblikket vurderer et større antal sager, der drejer sig om fejlagtig angivelse af fangstfarvand.

Der er gennemført den nødvendige kontrol, der er gjort, hvad der kan gøres, og derfor forstås jeg slet ikke baggrunden for hr. Gades forespørgsel her i dag.

[Fiskeriministeren]

Hr. Gade påstod direkte, at jeg skulle have set gennem fingre med overtrædelser. Det må jeg på det skarpeste tilbagevise, idet jeg henviser til de svar, jeg her har givet.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den, hr. Gade citerede, udtrykte noget om, at det var med en vis sandsynlighed, man kunne udtale sig om noget sådant. Dertil vil jeg gerne føje, at det ikke er tilstrækkeligt at optage rapport og rejse sager på formodninger. Der kræves – hvilket jeg finder helt i overensstemmelse med danske retsprincipper – dokumentation, dvs. beviser for, at der er begået en overtrædelse. Disse beviser skal naturligvis fremskaffes, og i det omfang de kan fremskaffes, bliver de fremskaffet, og så bliver der, hvis der er tale om overtrædelser, rejst sager for de pågældende overtrædelser.

Afslutningsvis skal jeg udtrykke glæde over den brede fiskeripolitiske enighed, som forslaget om motiveret dagsorden er udtryk for, og sige, at jeg naturligvis tilsiger Folketinget samarbejde vedrørende gennemførelsen af den politik, som også jeg mener er den rigtige. Jeg synes, der er grund til for dansk fiskeris fremtid at udtrykke denne glæde over, at der her i Folketinget er bred enighed om, hvorledes fiskeriet skal udvikle sig.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det er oplyst, at torskekvoten skal nedsættes med 20.000 t i 1988 for Danmarks vedkommende. Jeg vil bede fiskeriministeren fra denne talerstol fortælle os, hvor meget den samlede torskekvote inden for EF er nedsat, således at vi kan få en bedømmelse af den reelle situation i hele EF-området.

Dernæst vil jeg gerne have lov til – og det er jo helt uvant for mig – at takke de ordførere, herunder også ministeren, der har givet udtryk for, at vi var nogle fantastisk dygtige og indsigtfulde personer i lige netop dette spørgsmål.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

For nu at bruge det udtryk, som hr. Preben Møller Hansen anvendte på vej ned fra talerstolen – med formandens tilladelse – så er det måske at stramme den, hr. Preben Møller Hansen!

Vedrørende spørgsmålet om torskekvoterne i EF, kan jeg sige, at der for de tilladte

fangstmængder af torsk i Nordøsen er tale om meget små ændringer i 1988 i forhold til 1987. Problemet ligger i Østersøen, hvor der altså bliver tale om en nedsættelse, hvad angår EF's fangstmuligheder og dermed også de danske, på baggrund af den biologiske rådgivning om torskebestandenes situation i Østersøen.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Der er to forhold i denne situation, som jeg gerne vil have en afklaring af.

I Østersøen har vi de såkaldte grå zoner, og når man nedsætter torskekvoten for danske fiskere i Østersøen, skal det så begrundes med den forklaring, at man ikke må fiske torsk i de såkaldte grå zoner?

Det næste spørgsmål er: Er det rigtigt, som jeg har forstået det, at det i realiteten kun er de danske fiskere, der har fået nedsat kvoten for fiskeri af torsk?

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Nej, det ligger således, at der sker en bestemt fordeling inden for de samlede tilladte fangstmængder for torsk som for andre fisk, og når de samlede tilladte fangstmængder nedsættes, sker det altså en relativt ens nedsættelse for de forskellige lande. Men det er altså kun i Østersøen, at der bliver tale om nedsættelse; i Nordsøen er der i realiteten ikke tale om nogen ændring.

Hr. Preben Møller Hansen taler om grå zoner; jeg går ud fra, at hr. Preben Møller Hansen tænker på den såkaldte hvide zone ved Gotland, hvor vi fisker en hel del af vores torsk og også en del af vores laks i Østersøen. Her har danske fiskere adgang, og det har de, så længe der ikke mellem Sovjetunionen og Sverige er enighed om fordelingen af dette farvandsområde imellem dem.

Gade (SF):

Jeg vil først svare de andre partiers ordførere. Jeg hæftede mig ved, at hr. Svend Andersen fra Socialdemokratiet, samtidig med at dagsordensforslaget blev fremsat, lagde afgørende vægt på, at Folketinget fremover skal fastlægge reguleringen. Jeg bemærkede også, at hr. Svend Andersen tilkendegav, at den diskussion, vi i Folketinget nu skal i gang med om regulering

[Gade]

gen af fiskeriet, skal være grundig. Det er vel i virkeligheden også første gang, Folketinget inddrages for alvor i fastlæggelse af hovedprincipperne for dansk fiskeri. Det er jeg helt tilfreds med; jeg synes, det er en god melding fra Socialdemokratiet.

Jeg bemærkede endvidere, at hr. Larsen-Ledet, som også er forslagsstiller – det er der jo mange der er, men vi er nødt til at tage dem hver for sig, fordi de siger så meget forskelligt – angav, at det er nødvendigt, at Folketinget følger mere med – godt nok på afstand, forstår jeg, da det er hovedprincipperne, der skal fastlægges i Folketinget – og at det er nødvendigt, at vi sikrer det kystnære fiskeri, bl.a. ved at angive fangstområder. Dermed er vi i den situation, at både det, hr. Svend Andersen, og det, hr. Larsen-Ledet har sagt som stemmeforklaring til den dagsorden, de foreslår sammen med andre, på mange måder ligger i retning af, hvad vi i SF har krævet de sidste to år, de gange vi har haft debatter her i Folketinget, nemlig at det er Folketinget, der skal gennemføre en regulering, og at vi også skal se på spørgsmålet om konsumfiskeriet, altså at der skal ske en regulering af de både, der lander såvel industrifisk som konsumfisk.

Jeg har også forstået, ikke af dagsordenen i dag, men i øvrigt, at Socialdemokratiet og De Radikale faktisk også er tilhængere af, at man skal have lidt større viden om årsregnskaber inden for fiskeriet, og at de partier, som også andre har sagt det, ligesom fiskeriministerens mener, at der skal være kontrol med fiskeriet.

Dermed kan jeg se en linje, og jeg må så spørge Socialdemokratiet og De Radikale, om jeg ikke stort set har ret i denne opsummering af de to partiers synspunkter.

Derimod hører jeg en ganske anden tale fra regeringspartierne ordførere. Hr. Svend Heiselberg har vi jo behandlet – kan man sige – tidligere i debatten, og jeg ved såmænd ikke, om det er værd at bruge flere ord på hans indlæg.

Derimod vil jeg sige noget til hr. Dohrmann fra Fremskridtspartiet, som nærmest giver SF ansvaret for, hvad der er sket af galt i dansk fiskeripolitik. Nu er der jo nogle, der siger, at SF slet ingen indflydelse har, men hr. Dohrmann siger, at vi har en afgørende indflydelse.

Dertil er vel at sige, at det, der lagde grundlaget for dansk fiskeripolitik inden for EF-fiskeripolitikken, stemte SF imod, medens de bor-

gerlige partier og Socialdemokratiet stemte for det, da det blev fastlagt. Det er jo det grundlag, vi arbejder på, og siden da har vi nok i virkeligheden kun fået indflydelse ved, at vi har rejst nogle debatter og pludselig fået en diskussion om, hvorvidt Folketinget egentlig ikke skal have mere styr på det, fordi vi ikke kan acceptere, at det bare er ministeren, der styrer det. Men det er ikke det samme som, at vi går ind for en forfærdelig masse mere regulering. Hovedpointen er, at der som udgangspunkt er regulering, og så siger vi, at hvis nogen har sagt A, f.eks. regeringspartierne, er man også nødt til at sige B; ellers er der nogle i fiskeriet, der kommer i klemme. Dette være også sagt til hr. Preben Møller Hansen om EF.

Nogle af problemerne skyldes EF's fiskeripolitik, men i modsætning til hr. Preben Møller Hansen tror jeg ikke, man kan bruge denne debat til at sige, at vi skal meldes ud af EF. SF stemte imod, men der var et flertal herinde i salen, der stemte for og så er det, jeg siger, at man melder sig ud af realiteternes verden, hvis man ikke konstaterer, at man må have en politik, når de nu har sagt ja. Der er mange ting, de ikke skulle have sagt ja til dengang, men bordet fanger, og så er det, vi siger, at så må vi føre en fiskeripolitik, der tager udgangspunkt i det.

Jeg vil så – for at få en forklaring på den dagsorden, vi arbejder med – spørge hr. Kent Kirk, som i Dansk Fiskeri Tidende, der er udkommet i dag, torsdag den 10. december, advarer imod, at politiske kræfter nu arbejder for – og så citerer jeg fire ting:

»at alle fiskere skal pålægges pligt til at indsende årsregnskab,

at Folketinget skal fastlægge reguleringsprincipper,

at industrikutteres frasorterede bifangst skal beskæres, og

at kontrollen med fiskeri og fangstjournaler intensiveres.«

Dette advarer hr. Kent Kirk imod. Det er åbenbart det værste, der kan ske for fiskeriet, og så er det, jeg er spændt på, hvordan hr. Kent Kirk stemmer nu om lidt til den dagsorden, som jeg lige har hørt Det Radikale Venstres og Socialdemokratiets fortolkning af. Jeg har også hørt hr. Svend Heiselbergs, men den er jo helt ude i skoven, eller hvor den nu er henne, på Dogger Banke. Men hvad er hr. Kent Kirks mening? Hvad mener hr. Kent Kirk? Er han enig i

[Gade]

det, der står i Dansk Fiskeri Tidende, eller i det, der står i dagsordenen i den fortolkning, som Socialdemokratiet og De Radikale har givet? Det er vigtigt at få dette at vide, ikke fordi jeg ikke også vil spørge fiskeriministeren, men det er da ret vigtigt at vide, også hvad hr. Kent Kirk mener – det har jeg erfaring for.

Så vil jeg vende mig til fiskeriministeren, som jeg også vil bruge flest kræfter på vedrørende det, som vi har stillet forespørgslen om. Jeg beklager, at der ikke er et flertal i Folketinget, der vil tage denne diskussion om det, der er spurgt om, nemlig om ministeren har set gennem fingre med kontrollen af den regulering, som han selv har pålagt fiskerne. Det har formanden for Dansk Fiskeriforening sagt at han sandsynligvis har gjort. Det svarede ministeren ikke på. Han sagde kun, at han fører kontrol, at han har indskærpet, osv. Jamen det gør han da, han bruger endda masser af penge på det, og han vil bruge endnu flere skatteyderpenge på det. Men det er jo ikke det, der er pointen. Pointen er efterkontrollen i Fiskeriministeriet, og hvordan har ministeren ført den? Jeg konstaterer, at vi ikke rigtig får noget svar på det, og det beklager jeg.

Hvor mange indberetninger foreligger der? Det har jeg ikke kunnet få svar på. Der har været mange, mange uger til at finde ud af dette. Det er vel 1½ måned siden, jeg første gang rejste denne sag. Er der noget om, at det er sydebukke, man nu trækker frem i dyngen af indberetninger i Fiskeriministeriet? Det er jo retsløshed, hr. minister, hvis det er tilfældet. Er det ikke ministerens indtryk, at der er sket ulovlige landinger?

Hvad er formålet med det her? Er det, at jeg vil true fiskerne med bål og brand? Nej, det er ikke mit budskab. Mit budskab er, at fiskeriministeren har fastlagt nogle reguleringer, og hvis det så er sådan, at han ser gennem fingre med håndhævelsen af dem, hvorefter der, når sagen bliver rejst, er nogle enkelte fiskere, der bliver indberettet, og som der bliver rejst sag imod, er det retsløshed, og det mener jeg er meget utilfredsstillende.

Lad mig så slutte af med at sige: Det tyder for mig at se på, at jeg ikke kan komme til bunds i denne sag, at jeg ikke kan få et svar. Men jeg vil udfordre ministeren én gang mere. Er der slet ikke noget om alt dette? Er der slet ikke noget problem med efterkontrollen? Hvis ministeren

vil benægte, at der er et problem – og det vil han nok, det har han jo gjort indtil nu – vil jeg sige til ham: Lad være med at rejse flere sager! Jeg går ikke ind for retsløshed. Hvis ministeren har set gennem fingre med det indtil nu, kan man ikke bare tage ned i dyngen af sager og rejse en tilfældig. Hvis der fra havnen er givet grønt lys for ulovligt fiskeri, er det fiskeriministerens ansvar, og så skal han ikke komme bagefter og løse sine egne problemer ved at kaste nogle på sin vis tilfældige dele af fiskeriet ind i en retssag på dette grundlag.

Mit råd er derfor: Hvis fiskeriministeren virkelig mener, at det hele er i orden og der ligger, skal vi sige sådan sjusset 400 sager i Fiskeriministeriet, så lad da være med at rejse flere! Det må man måske ikke sige fra Folketingets talerstol, men når man ikke får bedre svar i en debat om dette grundlæggende problem, er man nødt til også at provokere lidt den anden vej.

Til sidst vil jeg sige, at jeg ved ikke, om der er bred enighed – det får vi at se under de kommende drøftelser – men jeg vil gerne høre, hvad hr. Kent Kirk og sådan set også Socialdemokratiet og De Radikale har at sige om fortolkningen af denne dagsorden, for alle i denne sal og i hvert fald alle udenfor må indrømme, at der er en verden til forskel på det, hr. Svend Heiselberg har sagt, og det, hr. Svend Andersen og hr. Larsen-Ledet har sagt.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg synes, at den debat, der har været ført her i dag, specielt fra SF's side, klart beviser den frygt, som vi er nogle der har, for de politiske kræfter, der arbejder ikke for at gavne fiskeriet, men måske for at skade fiskeriet. Jeg synes, hr. Gade på mange områder har bevist sin manglende indsigt i, hvordan fiskeriet foregår, og hvordan reguleringerne påvirker fiskeriet. Den manglende indsigt – og jeg siger ikke, at den skyldes ond vilje – er formentlig skyld i, at man kan være med til at skade grundlaget for dansk fiskeri, og det er netop det, hr. Gade er i gang med.

Med hensyn til spørgsmålet om min holdning til dagsordenen, er det rigtigt, at jeg i et indlæg både i Havfiskeren og i Dansk Fiskeri Tidende har beskrevet det besøg, der har været i Landbrugs- og Fiskeriudvalget, og nævnt de politiske kræfter, der arbejder på tre ting: at al-

[Kent Kirk]

le fiskere skal pålægges en pligt til at indsende deres årsregnskaber, at Folketinget skal fastlægge reguleringsprincipperne, og at industrikutternes frasorterede bifangst skal beskæres. Det er da i hvert fald korrekt – det har også vist sig i denne debat – at der er politiske kræfter, der arbejder for det.

Som den realpolitiker, jeg er, erkender jeg, at når der er politiske kræfter, der arbejder for det, må man prøve at undgå, at disse politiske kræfter får gennemført – med god eller med ond vilje – det, de er i gang med, til skade for dansk fiskeri, og så prøve at få vedtaget en dagsorden, der trods alt giver erhvervet, ministeren, ministeriet og også et bredt folketingsflertal mulighed for at regulere fiskeriet, så man undgår de værste skadevirkninger for dansk fiskeri. Derfor kan jeg selvfølgelig stemme for denne dagsorden, men jeg havde da helst set, at vi havde undgået at komme i den situation at skulle vedtage en dagsorden, som binder erhvervets muligheder i 1988 og fremover.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Til hr. Kent Kirk vil jeg godt sige, at den med den manglende indsigt kan man jo altid bruge i en snæver vending. SF har i de fiskeridebatter, vi har haft allerede for lang tid siden, været det eneste parti, der har advaret imod den udvikling, der er i dansk fiskeri, og som har været der i de sidste to år. Vi er de eneste, der har sagt det om kapaciteten, som der nu er bred enighed om. Men så kommer vi til, om det gavner eller skader fiskeriet. Hele denne forespørgsel er bygget op på udtalelser af folk, man vel ikke kan beskylde for at ville skade fiskeriet. Formanden for den ene fiskeriforening mener, at den måde, fiskeriministerens har forvaltet denne regulering på, har skadet dansk fiskeri, og så kan det godt være, at næstformanden for den anden fiskeriforening, hr. Kent Kirk, mener noget helt andet. Men at påstå, at formålet er at skade fiskeriet, synes jeg er en grovhed, som hr. Kent Kirk ikke burde fremsætte her fra talerstolen. Jeg tror, hr. Kent Kirk ønsker at gavne dansk fiskeri, og det håber jeg at alle her i Folketinget gør, så hr. Kent Kirk behøver ikke at spilde sin tid med på den måde at mistænkeliggøre os, der har rejst debatten her.

Men jeg forstår altså, at hr. Kent Kirk i virkeligheden er nødt til at anbefale den dagsorden,

som hans parti er medforlagsstiller til, selv om den ikke er god. Det er da en besynderlig anbefaling. Og jeg vil så spørge hr. Kent Kirk: Betyder det, at De Konservative i de kommende måneder, når dette om reguleringen skal drøftes, vil modarbejde de ting, som hr. Svend Andersen lagde vægt på, da han fremsatte den fælles dagsorden? Eller må jeg på en anden måde spørge Det Konservative Folkepartis politiske ordfører: Er I blevet tvunget til at lave en fælles dagsorden? Der går jo rygter om, at regeringspartierne ikke var med på den fra starten. Er det for at redde de flossede fjer og måske for at redde fiskeriministerens, man går med på denne dagsorden?

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Hr. Gade springer jo over, hvor gærdet er lavest. Jeg talte ikke om forespørgselsdebatten og forespørgslen. Jen talte om, at det, der var blevet sagt under forespørgselsdebatten fra hr. Gades side, og den fiskeripolitiske linje, SF og hr. Gade lægger frem, er til skade for dansk fiskeri. Det skal vi lige holde fast i. Derfor taler jeg ikke udenom her. Og jeg vil gerne begrunde det:

SF har i sit forslag om motiveret dagsorden skrevet, at man ønsker at begrænse industrifiskernes muligheder for at fiske konsum. Hvad ville konsekvensen være, hvis man førte det ud i livet, nøjagtigt som englænderne har forsøgt det over for dansk fiskeri siden 1978? Konsekvensen ville være, at en stor del af dansk industrifiskeri skulle stoppes – med den følgerkning, at de overflødige fartøjer skulle over i det direkte konsumfiskeri, og dermed ville der blive endnu flere fartøjer i det direkte konsumfiskeri.

Jeg ved, at hr. Karl Hjortnæs, da han var fiskeriminister, kæmpede imod britiske forslag i EF, der netop gik ud på dette, og det er altså den politik, SF står for. Jeg mener, den er skadelig, og jeg tror, det er en politik, man for alt i verden skal forsøge at undgå.

Må jeg så svare på det sidste spørgsmål, hr. Gade stiller: om vi vil modarbejde den dagsorden, som hr. Svend Andersen sammen med regeringspartierne ordførere har foreslået. Nej, selvfølgelig vil vi ikke modarbejde den, men det politiske arbejde foregår på den måde, at indtil der opnås enighed om en dagsorden, for-

[Kent Kirk]

søger man at påvirke hinanden hele vejen igennem, og jeg havde hellere set, at vi havde undgået en dagsorden – ingen diskussion om det. Men vi er et parti, der sammen med de andre regeringspartier selvfølgelig er parat til at bære et ansvar, og det er forskellen mellem regeringspartierne og så SF.

SF har jo aldrig nogen sinde skullet bære et ansvar, så SF kan godt her fra talerstolen og ude i offentligheden sige: Jamen vi har advaret – og så prøve at komme med nogle forslag til løsning af problemerne. Men SF har jo aldrig nogen sinde skullet tage et ansvar for noget som helst, og derfor er det billig politik.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Ja, vi kan jo konkurrere på billige bemærkninger. Og jeg kan så foregribe debatten om støtte til ophugning og finansiering af fiskeriet ved at sige, at selv om vi ikke har fået det igennem, som vi ønsker, og som vi fortsat vil arbejde for, har vi faktisk tænkt os at stemme for det, som ikke er til debat i dag, men i morgen, fordi vi kan se, at det er en ny udvikling i dansk fiskeri, der måske er lidt fornuft i.

Det, der interesserer mig, er jo også, om der er en fornuftig udvikling i gang, også i forbindelse med den dagsorden, som hr. Svend Andersen har foreslået. Her har hr. Kent Kirk så fat i vores dagsorden, der begrænser industrifartøjernes mulighed for at fiske konsum. Nu kan hr. Kent Kirk jo fortolke det, som han vil, men jeg har da på fornemmelsen ud fra det, jeg har hørt, at det ikke er så langt fra det, jeg har skrevet i vores dagsorden, til det, hr. Svend Andersen har fortolket i pind nr. 2 i det forslag til dagsorden, som også Det Konservative Folkeparti har været med til at fremsætte: at der skal tages hensyn til konsumfiskeriet ved fastlæggelsen af de mængder konsumfisk, som kan ilandbringes af de fartøjer, der samtidig lander industrifisk. I hvert fald vil jeg spørge både hr. Svend Andersen og hr. Larsen-Ledet, hvordan den pind skal forstås.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Man kan jo sagtens læse ordene og så sige: Der er ikke den store forskel. Men der er nu en væsentlig forskel mellem SF's forslag om moti-

veret dagsorden og så det, der er fremsat af hr. Svend Andersen og regeringspartierne, for der står i indledningen til det, som regeringspartierne og Socialdemokratiet fremsætter: »Idet Folketinget opfordrer regeringen til efter høring af Fiskeriministeriets reguleringsudvalg«. Det står der ikke noget om i SF's dagsordensforslag, og det vil sige, at vi holder fast i et meget, meget vigtigt princip, nemlig det, at de udvalg, som nu er nedsat, bl.a. via den lovgivning, vi har vedtaget her i Folketinget, har mulighed for at give gode råd til fiskeriministeren og til ministeriet, inden man fastsætter reguleringen.

Så vil jeg endelig sige, at formuleringen i Socialdemokraternes og regeringspartierne dagsorden vedrørende industriministeriet og fordelingen af kvoterne stort set er den måde, som udvalgene har anbefalet over for ministeriet gennem de sidste mange år. Det er stort set den prioritering, der ligger i det, så der er altså ikke den væsentlige forskel dér, mens jeg vurderer den dagsorden, som hr. Gade har foreslået som en dagsorden, der går meget videre, fordi jeg samtidig husker de bemærkninger, som hr. Gade har fremsat i offentligheden om industrifiskeriet. Da alt dette blev rejst i efteråret, sagde hr. Gade bl.a. til offentligheden, at årsagen til, at torskekvoten ikke kunne slå til, var, at vi havde nogle store industrifartøjer, hvilket slet ikke passede, og hr. Gade har hele tiden understreget, at løsningen på dette problem i virkeligheden var at få fjernet industrifartøjerne. Og ved at fjerne industrifartøjerne tvinger man dem altså over i konsumfiskeriet, men dermed vil de samlede danske konsumfiskere få væsentlig større problemer, end de har haft hidtil. Derfor er der stor forskel på de to dagsordener.

Svend Andersen (S):

Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger her i anden omgang. Jeg kan helt bekræfte, at den fortolkning, som hr. Gade gav af mit første indlæg som en forklaring på dagsordenen, er helt i overensstemmelse med det, der er Socialdemokratiets opfattelse af det, der står i dagsordenen.

Så har der været nævnt noget om de fire udtalelser i Dansk Fiskeri Tidende, og dem har jeg selvfølgelig kun læst. Derfor skal jeg afholde mig fra at sige noget om, hvad meningen har været, men blot sige, at det første punkt er indeholdt i betænkningens bidraget til det lovforslag

[Svend Andersen]

om strukturstøtte, som der lige er afgivet betænkning over, altså spørgsmålet om, hvorvidt regnskaber er indeholdt deri, og at de øvrige punkter er omfattet af det dagsordensforslag, der her er fremsat. Der er ingen tvivl om, at dagsordenens indhold er, at Folketinget efter at have hørt fiskeriets organisationer fastlægger de overordnede retningslinjer for, hvordan en reguleringspolitik skal se ud, og at fiskeriministeren derefter efter aftale med organisationerne udmønter fiskeripolitikken i detaljer.

Larsen-Ledet (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Kent Kirk, at De Radikale – i al beskedenhed selvfølgelig – også er med til at foreslå denne dagsorden.

Og så vil jeg sige til hr. Dohrmann, at han her i dag har gjort mig utrolig glad og taknemlig for, at dette Ting heldigvis ikke er sammensat på en sådan måde, at hr. Dohrmanns parti har flertal og hr. Dohrmanns synspunkter kan slå igennem.

Hr. Dohrmann kom med den fantastiske påstand, at hele fiskerierhvervets krise skyldes politikerne, at det er politikerne, der 100 pct. har ansvaret for den nuværende situation. Og så siger hr. Dohrmann videre – indirekte i hvert fald – at det, der vil følge af hr. Dohrmanns politik, er en situation med alles kamp mod alle, hvor det er de stærkeste, der sejrer – med det resultat, at de mindre og mellemstore fiskerifartøjer vil blive udryddet. Derfor kan man kun glæde sig og være taknemlig over, at hr. Dohrmann står *så* alene med disse synspunkter, som han heldigvis gør, og det er ubegribeligt, at et ellers sympatisk menneske kan have en sådan holdning.

Så vil jeg over for hr. Gade bekræfte, at han har forstået De Radikales signaler rigtigt. Der er ikke blevet tillagt os noget, som vi ikke har sagt – med det enkelte forbehold, at vi ikke har talt om fiskernes regnskabsmæssige situation. Det har vi derimod gjort tidligere, også fra denne talerstol, og vi står helt inde for den fortolkning, som hr. Gade kom med. Vi ønsker fra radikal side bedre regnskabsmateriale fra danske fiskere.

Dohrmann (FP):

Må jeg sige til hr. Larsen-Ledet, at det er mig fuldstændig ubegribeligt, at en ellers i mange henseender fornuftig jyde kan komme med den

slags udtalelser, og at et ellers normalt tænkende menneske på den måde kan ligge på maven for nogle teoretikere, nogle biologer, som kommer med nogle påstande, som overhovedet intet hold har i virkeligheden. For det er jo i realiteten det, vi snakker om. Man har indført indskrænkningerne i fiskeriet, fordi biologerne er kommet med den påstand, at visse arter af fisk var ved at uddø, ja, at de var ved at være opfiskede. Modsat har vi så fiskernes påstand, som lyder – og det er trods alt dem, der kender erhvervet, og som kommer andre steder end bag de blankpolerede skriveborde – at de kan dårlig kaste deres net ud uden at få dem fyldt med fisk. Visse steder, siger de sågar, vrimler det med fisk; der har aldrig været så mange før. Og dermed er vi lidt inde på ministerens redegørelse her i dag, hvori han faktisk står og praler af, at han har gennemført de og de kontrolforanstaltninger, de og de begrænsninger, og at han har sørget for gennem Finansudvalget at få større bevillinger igennem til kontrol osv. Jamen hvad er meningen bag det hele? Jo, meningen er simpelt hen, at fiskeriet skal reduceres. Hvorfor? Fiskeriet begrænser jo sig selv. Den dag der bliver knaphed på bestanden, bliver der ikke fisket mere, for så kan det ikke betale sig. Der er da ingen fiskere, der er så tåbelige at ligge og sejle rundt efter en enkelt fladfisk, eller hvad hr. Svend Heiselberg normalt ligger og fisker efter.

Nej, sandheden om dette Folketing er desværre – og så kan hr. Gade, hr. Kent Kirk, hr. Svend Heiselberg og fiskeriministeren stå her og diskutere i timevis – at de i realiteten er 100 pct. enige. Det, der er SF's fiskeripolitik, er også Det Konservative Folkepartis, og det, der er fiskeriministerens fiskeripolitik, er også hr. Gades.

Kigger vi på de to dagsordener, der foreligger, har hr. Gade sat en mindre kritik ind af fiskeriministeren, og den kan De Konservative og regeringspartierne naturligvis ikke lide, men ellers er det indholdsmæssigt det samme, og det er helt sikkert, at selv om der skulle være nogle mindre nuancer, vil det i løbet af et år eller to også være regeringspartierne fiskeripolitik 100 pct.

Er der nogen, der har hørt ministeren her i dag udtale sig om, at han via EF vil forsøge at få nogle bedre kvoteordninger igennem for Danmark? Det er der ikke sagt en lyd om. Har

[Dohrmann]

vi hørt fiskeriministeren sige, at han vil lempe vilkårene så meget for fiskerierhvervet, at det f.eks. bliver lovligt at tage ud at fiske på ganske almindelig vis? Ministeren har stået og bakket hr. Gade op med hensyn til, at vi sandelig skal have en effektiv kontrol. Det er desværre dansk fiskeripolitik i dag.

Vi kunne f.eks. have glædet os, hvis det var sådan, at ministeren havde sagt, at kuttere under 18 t ikke skulle udfylde disse fangstbøger. Det gør man ikke i Vesttyskland. Hvorfor skal danskerne så gøre det? Og sådan er der mange, mange ting.

Så vil jeg i øvrigt også godt have med under denne debat, at fiskeriets egne organisationer i dag egentlig er at betegne som politiske foreninger. Mange af deres formænd og organisationsledere er jo politisk valgte, og derfor bliver fiskeriministerens forhandlinger med fiskerioorganisationerne igen en gang politisk sniksnak.

Den ganske almindelige fisker, som skal leve af sit erhverv, og som skal skaffe valuta til landet, blæser man på, og det har man også gjort her i dag. Som sagt: Hvis de fiskere, der lå her i København for kort tid siden, havde haft råd til at blive og overvære denne debat i dag, ville de have konstateret, at det politiske sammensurium herinde i Folketinget, rækkende fra SF til Det Konservativ Folkeparti, er så sammenspist, som noget kan være, og det eneste, der faktisk er lidt tvivl om, er, om Fælles Kurs, næste gang vi har en lignende debat, da er med i sammensuriet af partier, som vil det samme, nemlig ødelægge dansk fiskeri.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Må jeg sige til hr. Dohrmann, at når jeg har sagt så meget om fiskerikontrollen i dag, hænger det sammen med, at det er den, forespørgslen er stillet om. Jeg er jo nødt til at besvare den forespørgsel, der er stillet.

Så vil jeg gerne over for hr. Gade endnu en gang understrege, at der på nuværende tidspunkt er rejst 19 sager vedrørende overtrædelse af reglerne for torskefiskeri i Nordsøen i 1987. Vi vurderer i øjeblikket i Fiskeriministeriet et større antal sager.

Jeg vil også endnu en gang pege på, at man ikke kan rejse sager på formodninger. Jeg går ud fra, at hr. Gade er tilhænger af, at vi har et retssamfund her i landet. Det kræves, at der er dokumentation, at der er bevis, før man kan

rejse en sag og få den gennemført. Kun hvis der er bevis for, at der er begået en overtrædelse, fører en sådan sag overhovedet til noget.

Der er gennemført den nødvendige opstrammede kontrol i 1987, og jeg forstår ikke motivet for at stille denne forespørgsel, medmindre den er af rent partipolitisk karakter.

Endelig vil jeg gerne sige generelt, at jeg synes, det er tilfredsstillende og glædeligt, at et stort flertal her i Folketinget har kunnet samles om et forslag om motiveret dagsorden, og at vi om et øjeblik vedtager denne indeholdende en række overordnede principper for fiskerireguleringerne her i landet.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det, der er problemet med fiskeriministeren i dag, er, at han ikke har fremlagt en dokumentation, der afkræfter den påstand, som Dansk Fiskeriforenings formand har fremsat om, at der sandsynligvis er set gennem fingre med fiskerikontrollen. Der mangler totalt dokumentation fra fiskeriministerens side herfor. Der er rejst 19 sager, og der overvejes et større antal sager. Hvor mange ligger der, og hvor længe har de ligget? Fordi det er sådan, og fordi min tillid til fiskeriministeren efter denne debat ikke er blevet større, er det, jeg siger: Jamen så stop det da! Stop de sager og lad være med at rejse flere! Lad den sandsynlighed, som hr. Villy Hansen har nævnt, komme fiskerne til gode! Vi kan da ikke være tjent med den retsløshed, som findes i dag. Jeg ved ikke, om de 19 sager skulle have været rejst, men jeg er desværre blevet bekræftet i, at fiskeriministeren ikke har magtet sin opgave: at kombinere regulering og kontrol. Derfor beklager jeg, at der ikke er et flertal i Folketinget, der vil markere utilfredshed med fiskeriministeren.

Derefter vil jeg sige til hr. Kent Kirk, at SF aldrig har udstedt bandbullen mod industrifiskeriet. Vi har sagt, at vi skulle hindre industrifiskeriet i at skifte om og presse konsumkvoten. Det er, hvad vi har sagt, og det er, hvad vi mener er vigtigt.

Og så vil jeg hæfte mig ved to klare tilsagn fra hr. Svend Andersen og hr. Larsen-Ledet. Der er dybt vand mellem det, Socialdemokraterne og De Radikale har lagt til grund for deres fortolkning af deres dagsorden, og regeringspartienes fortolkning.

[Gade]

På den baggrund, og fordi de kræfter, hr. Svend Heiselberg repræsenterer, og andre ikke skal have for stor indflydelse i den kommende tid, agter SF her at udtrykke stærk utilfredshed med fiskeriministeren og hans forvaltning af dette. Samtidig vil vi undlade at stemme til den af hr. Svend Andersen foreslåede dagsorden.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Jeg vil gerne for mit vedkommende afslutte debatten med at henvise til, hvad hr. Preben Møller Hansen sagde tidligere i dag. Hr. Preben Møller Hansen gav udtryk for, at SF's politiske placering, det gælder også i fiskeripolitikken, er, at man står alene, og at man står afklædt.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg forstår godt, at fiskeriministeren føler sig så svækket efter den her debat, at han har brug for den støtte, han kan finde. Hvis det er hr. Preben Møller Hansen, han skal have støtten fra, synes jeg, det er helt fint for den borgerlige regering. Hvis det virkelig kan stive fiskeriministeren af, så siger jeg bare: Velbekomme!

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Også i denne sag ser det ud til, at SF ikke forstår rækkevidden af de udtalelser, der kommer, når man debatterer. Det må være, fordi SF ønsker at skjule sin nøgenhed for de mennesker, der sidder på tilhørerpladserne.

Det, der står tilbage, er, at Fælles Kurs har givet udtryk for, at SF står afklædt som en stripteasedanserinde, idet de i den grad har logret med halen for Socialdemokratiet, men nu er de skubbet ud i sidefløjene og står nøgne.

Det, vi har sagt, er, at vi hverken kan stemme for regeringens forslag om motiveret dagsorden eller for SF's, idet vi ikke anerkender, at overnationale myndigheder skal træffe beslutning om danske fiskeres muligheder for at ernære sig ved fiskeri. Det er det, der er konklusionen af vores udtalelser. Lad være med at se så gal ud, Anker!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 32 af Svend Andersen (S), Jette Thomsen (KF), Svend Heiselberg (V), Larsen-Ledet (RV), Emmert Andersen (CD) og Glønborg (KRF) (se foran)

vedtoges med 88 stemmer (S, KF, V, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grønl.)) mod 12 (FP og FK); 20 (SF) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 31 af Gade (SF) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om Københavns Havn.

Af Dorte Bennedsen (S) m.fl.

(Fremsat 29/10 87).

Sammen med denne sag foretoges den sidst på dagsordenen opførte sag, nemlig:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 34:

Forslag til folketingsbeslutning om Københavns Havns fremtid.

Af Jørgen Estrup (RV) m.fl.

(Fremsat 3/11 87).

Forslagene sattes til forhandling.

*Forhandling***Miljøministeren (Chr. Christensen):**

Lad mig indlede med at give udtryk for min glæde over, at vi her i Tinget nu får en debat om Københavns Havns fremtid.

Som en vigtig del af landets hovedstad angår Københavns Havn os alle. Jeg anser den omdannelsesproces, som Københavns Havn er inde i, for en stor udfordring, som må løses på en sådan måde, at vi kan være stolte af Københavns havnefront. Ansvar herfor påhviler os alle.